

todistaja

LOKAKUU • OCTOBER 2012 No. 9 Volume 87

\$4.00 (HST
INCL.)
3,50 EUROA

Postage paid in Cash Vancouver, B.C. Canada
Publications Mail Agreement No. 40028608

Eihän tässä pitänyt näin käydä

Lasse Suvilaakso kertoo liikuttavan tapauksen edesmenneen vaimonsa Vuokon viimeisistä hetkistä ennen kuin hän muutti taivaan kotiin.

Asuttiin Vaasassa, ja saatiin ostettua oma rintamamiestalo vuonna 1993. Elokuun alussa muutimme siihen asumaan ja olimme todella onnellisia. Monen vuoden unelma toteutui. Kävelimme pihapiirissä ja teimme seuraavaa kevättä ajatellen piha- ja puutarhasuunnitelmia. Onnellinen talonomistajapariskunta, (Lasse 35 v. Vuokko 36 v.) katseli kolmen pienen lapsensa kanssa (Sonja 11 v. Saara 9 v. ja Mikael 3 v.) omaa tupa.

Vain muutama viikko tuosta hetkestä vaimoni sai kuulla sairastavansa parantumattomaa syöpää. Syöpä oli levinnyt jo niin laajalle alueelle, ettei ollut lääketieteellistä parannuskeinoja. Kevät saapui, kävelin pihalla ja muistelin syksyllä tehtyjä suunnitelmia. Katseeni huomasi makuuhuoneen ikkunassa vaimoni, joka letkuihin sidottuna katseli myös pihapiiriä. Sanattomina

vain huomasimme, suunnitelmat eivät toteutuneetkaan.

Aika riensi nopeasti heinäkuuhun ja vaimoni joutui sairaalaan. Samana iltana sairaalasta soitettiin: ”Tule tänne, nyt elämän liekki alkaa sammua.” Kun saavuin vaimoni vuoteen vierelle, näin härääntyneitä hoitajia ja lääkärin, joka oli tullut tuuksi prosessin aikana. Vaimoni kuiskasi, voisinko siunata hänet matkalle. (Vaimoni elimistössä oli syöpäkasvain rikkonut valtimon, jota ei saatu korjatuksi, ja hän tiesi, että hän saa siirtyä ajan rajan tuolle puolelle tulevana yönä). Siinä hoitajien ja lääkärin läsnäollessa sain siunata vaimoni iäisyysmatkaa varten, jolle hän valmistautui.

Lääkäri vei minut huoneen ulkopuolelle ja kertoi. - Olen näiden kuukausien aikana huomannut teissä valtavan rauhan. Se on tehnyt minuun niin suuren vaikutuksen, että ne asiat, mitkä vielä vuosittain olivat elämässäni tärkeitä, ovat menettäneet merkityksensä. Olen joutunut laittamaan asiani kuntoon ja olen nyt teidän kanssanne samalla tiellä.

Hän samalla kertoi, että muutama tunti, ja kaikki on ohi. Jäin valvomaan vaimoni sängyn viereen ja yöllä, kahden aikaan

huomasin, että hengitys loppuu. Elintointoja valvova kone kävi piippaamaan, ja sain sammuttaa sen hoitajan luvalla. Hoitajat poistuivat paikalta naapurihuoneeseen, jossa oli toinen vastaavanlainen tapaus.

Sisimmässäni huusin Jumalan puoleen. - Eihän tässä näin pitänyt käydä! Näytä voimasi! Lasaruksellekin huusit: ”Tule ulos” ja Lasarus tuli. Enhän minä pärjää millään yksin isänä ja äitinä. Poikamme on vasta 4-vuotias ja tyttöt ovat murrosiän kynnyksellä. Rukoilin ja itkin Jumalan edessä: ”AUTA!” Noin puolen tunnin päästä hoitajat palasivat, pesivät vaimoni elottoman ruumiin ja vaihtoivat hänelle puhtaat vaatteet päälle. Sovittiin, että hän saa jäädä siihen huoneeseen, että voin käydä lasten kanssa heti aamulla hyvästelemässä häntä. Hoitajat katsoivat pelästyneinä toisiinsa. Täytettiin vielä joitakin papereja ja lähdimme poistumaan huoneesta.

Kun tartuin potilashuoneen ovenkahvaan, vaimoni sängystä kuului sanat: ”Lasse tule tänne. Sä olet hoitanut mua, kantanut saunalle ja pessyt, lääkinnyt ja valvonut vuoteeni vierellä. Käy tuohon viereiseen sänkyyn lepäämään.” Hoitajat kat-

soivat pelästyneinä toisiinsa. Oma sydämeni pomppi kummallisesti. Voiko tämä olla totta?

Kun astuin takaisin vaimoni vierelle, hän katsoi suoraan silmiini ja sanoi: ”Kävin jo katsomassa paikkaa, johon kohta pääsen. Tulin vielä sanomaan sinulle, että kerro jokaiselle ihmiselle, joita tapaat, elämä ei lopu siihen, kun täältä lähdemme. Elämä jatkuu ajan rajan tuolla puolella. Kävin jo katsomassa sitä paikkaa.” Hän antoi evästyistä vietäväksi lapsille, kun heitä tapaan. Keskustelimme asiasta vielä jonkin aikaa, kunnes neljän jälkeen aamuyöstä elämä pakeni. Tuntui todella raskaalta vastaanottaa vaimo takaisin ja taas luovuttaa. Huusin Jumalan puoleen, purin tuskaani Hänelle. Odotin kauemmin kuin edellisellä ke-

JATKUU SIVULLA 3

Taivas ikävä

*On mulla koti taivainen, mä
sinne ikävöin.*

*Pian, oi pian Jeesus minutkin, Sä
sinne*

saavut noutamaan.

*On siellä iloa, oi sitä riemua, mitä
siellä nähdä saan.*

*Saan siellä tavata rakkaita omia,
jotka jo ovat muuttaa saaneet
luokses Sun.*

*Oon vielä matkalla, mua vaarat
vaanii tiellä maan, mut Jeesus
Herrani*

*kätes voimakkaan Sä annat
turvaksein,*

mua auttaen, suojellen.

Kiitos Herrani, saan olla omasi.

Luonas ikuisuuden viettää saan.

*Saavu Jeesuksein jo minut
noutamaan,*

*kätes voimakas tarttuu käteen
mun,*

*vie minut Taivaan kotiin iloon,
rauhaan, kunniaan.*

Anja Ertolahti

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet ovat kirjoittajien, eivätkä välttämättä vastaa lehden toimituksen mielipiteitä.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher

MISSION PRESS SOCIETY

1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: editor@todistaja.com

Päätoimittaja/Editor

Outi Alopaeus: editor@todistaja.com

Tuotanto ja ulkoasu/Production Manager

Keijo Sakara: keijo@todistaja.com

Rahastonhoitaja/ Treasurer

Annele Kusmin

Oikoluku

Airi Tomminen, Helena Rantanen,
Terttu Karhinen

Aluetoimittaja

Eljas Rossi, Hilikka Pellikka, Leevi Myyrä

Toimituskunta

Erkki Ahonen, Liisa Liedes, Osmo Pieniniemi,
Eljas Rossi, Ulla Saari, Aimo Selin.

Yhdyshenkilö Suomessa

REIJO METSÄLÄ
Velhontie 2 G 58 48350 Kotka
PUH 044.555.2506

Ilmoitushinnat:

\$10.00 palstatuuma.
Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

Kanadassa ja USA:ssa:

Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanadassa: \$35.00. (sis. GST)

Kanadasta Yhdysvaltoihin \$40.00.

Tilaus Kanadasta muihin maihin \$45.00

USA: US \$40.00

Tilaus USA:sta muihin maihin US \$45.00

Suomesta:

Pankkilaitoksista tilisiirtona Sampo-
nimellä Totuuden Todistaja (koko nimi),
tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 40 euroa.

Muista maista:

CAD \$45.00, US \$45.00 tai 40.00 euroa.

OSOITTEITA

Lähetyskoordinaattori

Ari Rocklin

1908-620 Toronto St.

Victoria BC V8V 1P7

E-MAIL: ari.rocklin@lahetys.info www.lahetys.info

Lähetyskassa USA

Ulla Saari

6804 Trade Wind Way, Lantana

FL 33462-4048 USA

ISON KIRJAN KOORDINAATTORI

Sylvia Rukkila

sylvia.rukila@sympatico.ca

\$4.00 (HST INCL.) 3.50 euroa

HST No. R 121903561

Publications Mail Agreement No. 40028608

We acknowledge the financial support of the
Government of Canada, through the Canada
Periodical Fund (CPF) for our
publishing activities

Canada

TOIMITTAJAN PÖYDÄLTÄ

On aika tullut laittaa joulutervehdykset lehteen. Joulutervehdys Todistajassa kohtaa tuntuvasti taloudellista tilannetta, ja antaa erinomaisen tilaisuuden meille, jotka olemme hitaita kirjoittamaan joulukortteja. Tervehdyksen tulee olla toimituksessa marraskuun

9. päivään mennessä. Sen voi tietysti lähettää postissa, faxilla tai e-mailin kautta, mikä olisi erittäin toivottavaa. Voit samalla tarkistaa, jos vaikka olisi aika uusia lehden tilaus. Osoitelappuun on merkitty kuukausi ja vuosi jolloin tilaus menee umpeen.

Tässä muistutus - marras/joulukuun lehti on kaksoisnumero ja postitetaan joulukuun alussa. Tammikuun painoksen teemana on "Seurakunta". Voit kirjoittaa siitä mitä seurakunta merkitsee sinulle. Kirjoitusten tulee olla toimituksessa joulukuun 3. päivään mennessä.

Jos sinulle on aikomus laittaa vuoden loppuun mennessä lahjoitus Todistajalle, niin pyytäisimme, että teet sen niin pian kun mahdollista. Taloudellinen tilanne on hyvin heikko tällä hetkellä. Suuret kiitokset jo etukäteen.

Löydät tämän lehden sisällöstä mielenkiintoisia kirjoituksia ja tapahtumia. Kanadan helluntaiseurakunnissa on muutoksia, joista voit lukea sivulta 8 ja 12. Lähetysviesti-sivulta voit lukea Leppäsen perheen lähdöstä Tansaniaan. Hannu Happonen, lähetysaarnaja Ugandassa, jatkaa konferenssipuhettaan sivulla 4 "Uusista haasteista". Maailman tilastot ovat järkyttäviä; on erittäin tärkeää olla tietoisia näistä vakavista asioista, koska kaikilla meillä on vastuu tehdä jotakin asian hyväksi. Uskon, että Hannun kysymys jokaiselle lukijalle on: "Mitä sinä teet?"

HÄÄKUTSU

Nyt kulkee aito vierillä, lähetit Kuninkaan.
He monil eri kielillä, viel' jakaa kutsuaan -
Kuninkaan pojan häihin

Isä pojallensa laittaa, pidot taivaassa.
Leivän itse taittaa, juhla joukossa -
Siel' Poika palvelee.

Tää kutsu kuuluu kaikille, jokainen tulla saa.
On pöydäs tilaa joukolle, Vaik' kaikki kiiruhtaa -
On paikka kullekin.

Mut kaikki eivät tulekaan, On heillä esteitään.
Kuin kutsua ei kuuliskaan, menevät kiireissään -
Ja unohtavat sen.

Ei kukaan omas puvussaan, myös sinne tulla voi,
Hääpuvun lumivalkean, Sen ylkä lahjaks soi -
Ken ottaa vastaan sen.

Hän hankki ristinkuolollaan, Sen omal' verellään.
Ken tahtoo hänet puetaan, Hääjuhlaan lähtemään -
Siin otollinen on.

Pian ylkä noutaa morsion, ja silloin alkaa häät.
Sä käytkö juhla joukkohon, Vai ulkopuolelleko jätät?
Yöhön pimeään.

Maire Liira

Lehden teemaana on "Jeesuksen takaisin tulo". Tämä on aihe mistä on puhuttu läpi vuosien. Tänä se on ajankohtaisempi kuin koskaan, ja siitä johtuen syntyikin usein mielenkiintoista keskustelua. Sanassa sanotaan, ettei kukaan tiedä päivää eikä hetkeä, jolloin Jeesus saapuu omiansa noutamaan. 1 Kor. 15:51,52 sanoo: "Katso, minä sanon teille salaisuuden: emme kaikki kuolemaan nuku, mutta kaikki me muutamme, yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasunan soidessa; sillä pasuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutumme." Meidän tulee siis olla valmiina joka hetki. Pasuunan soidessa ei ole enää aikaa mielenmuutokseen. Se on silloin liian myöhäistä.

Tänä sinulla on mahdollisuus ottaa Jeesus Kristus vastaan omakohtaisena pelastajana. Meidän kotimme ei ole täällä. Olemme ohikulkumatkalla, kiitos Herralle! Meidän päämäärämme on taivas, jossa ei ole itkua ja kaikki tuskamme ovat poissa.

OUTI

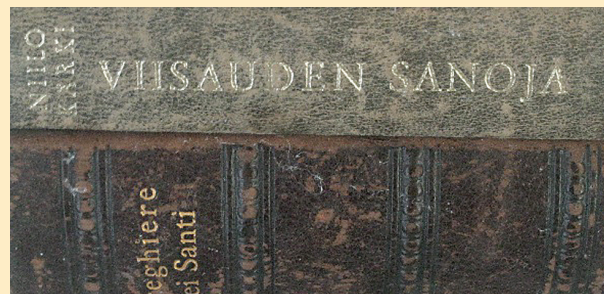
JOTAIN UUTTA TODISTAJASSA

~ VIISAUDEN SANOJA AJATUSPALSTA ~

Tämän palstatilan hoitaa Päivi Salokari.

Hän ottaa mielellään vastaan aineistoa

osoitteelle: paivi@todistaja.com

Aitea joulun tunnelmaa

NYT ON AIKA LÄHETTÄÄ

JOULUTERVEHDYS MAAILMAN ÄÄRIIN TODISTAJASSA

Seuraava Todistajan numero on vuoden viimeinen, se on

JOULUNUMERO, jonka kautta

joulu - ja uudenvuoden tervehdykset ystäville kulkeutuvat kaikkialle.

Hinnat:

Nimi yhteisen tervehdyksen alla paikkakunnittain \$12.00

Oma tai perheenkehystetty tervehdys \$22.00

Tervehdyksen tulee olla toimituksessa viimeistään marraskuun 9. päivänä.

Joulusanoma 2012

Värikäs joululehti, jossa joulun sanoman lisäksi suomalaiset kertovat kokemuksistaan uudessa maassa.

MISSION PRESS SOCIETY

1920 ARGYLE DR. VANCOUVER BC V5P 2A8

E-MAIL: editor@todistaja.com

PÄÄKIRJOITUS

Jeesus tulee - odotuksemme täyttyy

Elävän kristillisyyden yksi parhaita tunnusmerkkejä on Jeesuksen Kristuksen toisen tulemuksen odotus. 1.Tess. 1:10: "Ja odottamaan taivaasta Hänen Poikaansa, jonka Hän on herättänyt kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät tulevasta vihasta." Herramme Jeesus Kristus tulee pian, merkeistä päätellen todennäköisesti jo tämän meidän sukupolvemme aikana. Silloin odotuksemme saa ihanan palkintonsa, uskomme muuttuu näkemiseksi, toivomme kokemiseksi ja rakkautemme kokee täyttymyksensä.

Kun Jeesus sanoi tulevansa pian, niin tämä alkukielen sana tarkoittaa lähinnä nopeasti, yllättäen, äkkiarvaamatta. Tällä Hän tahtoo herättää meitä valvomaan ja tarkastelemaan omaa suhdettamme Häneen itseensä, niin että olisimme valmiit kun Hänen toinen tulemuksensa tapahtuu. Taivaassa tunnetaan ne, jotka rakastavat Jeesusta. Sanassahan sanotaan: *"Herra tuntee ne jotka Häntä rakastavat."*

Raamattumme ei selvästi ilmoita milloin tämä ihana Herramme toinen tulemus tapahtuu, mutta antaa kyllä monia vihjeitä ajasta ja tapahtumista jolloin se tulee tapahtumaan. Kun Jeesus puhui toisen tulemuksensa ajankohdasta, Hän puhui merkeistä luonnossa, taivaalla, Israelin kansassa ja muissa kansoissa. Nämä merkit ovat nyt alkaneet toteutua kiihtyvällä nopeudella, joista voimme päätellä että aika todella on lähellä.

Vuosi 2017 näyttäisi olevan jonkinlainen isompi taitekohta lopun ajan tapahtumissa, mutta sekään ei ehkä ole kovin tarkka, koska ajanlaskussamme on historian aikana tapahtunut pieniä virheitä. Mutta tärkeintä tietenkin on, että ymmärrämme sen ajan olevan lähellä. Lisäksi vielä niillä, joilla on elävä yhteys Jeesukseen, on eräänlainen sisäinen todistus mikä todistaa saman asian Herramme Jeesuksen tulemukselta, joka pian tulee tapahtumaan.

Kun ajattelemme Jeesuksen toista tulemistä, joka tapahtuu yllättäen ja nopeasti, niin mieleemme voi olla kolmessa eri suh-

teessa siihen asiaan. 1. Mieleemme voi täyttää pelko. Se ilmaisee silloin, että on jotakin joka täytyisi kiireesti korjata tai tehdä parannus, tai sitten vain muuten vahvistua uskon ja armon sanoista, joita Jeesus on meille puhunut. 2. Mieleemme asenne voi olla välinpitämätön. Tulee Jeesus tai ei, onkohan se edes totta ja onko sillä niin väliä, sittenpä hän se nähdään. Se ilmaisee silloin, että uskon kilvoituksessamme ja mieleemme asenteessa on todella jotain korjattavaa. 3. Mieleemme voi täyttyä ilolla, taivaskaipauksella ja syvemmällä rakkaudella. Se tuo ilmi silloin, että mieleemme on oikea, niin kuin morsiamen mieli, joka ylkäänsä odottaa. Herra meitä auttakoon, että voisimme aina olla tässä valvovassa odottavassa mielessä.

Jeesus kertoi myös vertauksen kymmenestä morsiusneidosta, jotka odottivat ylkää. Viisi heistä oli viisasta ja viisi oli tyhmää, joilla ei ollut öljyä lampuissaan. Mutta mikä merkittävää, he kaikki, myös viisaat neitsyet nukkuivat. Se merkitsee, että lopun aikana, jota me nyt juuri elämme tulee niin uuvuttava aika, että jopa todellisetkin Jeesuksen seuraajat nukahtavat. Mutta sitten kuuluu huuto: *"Ylkä tulee, menkää häntä vastaan."* Sitten on lyhyt lampujen kuntoonlaittohetki. Ne joilla on öljyä lampuissaan, saavat lampunsa palaamaan ja menevät morsiamen ja yljän kanssa häihin. Toiset jäävät ulkopuolelle. Tällä kaikella Jeesus tahtoo opettaa, että muodollinen kristillisuus, ilman hengen

tuomaa elämää ei ole riittävä, vaan sisimmässämme tulee olla Jeesuksen henki, joka todistaa Jumalan lapsen ihanasta asemasta.

Edelläolevan, kymmenen neitsyen vertauksen, Jeesus otti aikansa avioliitto- ja häidenpitotavasta. Siihen aikaan avioliitosopimus tehtiin ensin perheiden välisenä sopimuksena. Jos morsian hyväksyi tarjouksen, niin silloin vahvistettiin morsiamen varaus ja pidettiin kihlajaiset. Sitten poika palasi isänsä kotiin ja rakensi sinne talon, jossa nuori pari voisi asua. Pojan isä seurasi tilannetta ja kun kaikki oli valmista, niin sitten eräänä iltana lähdettiin hakemaan morsianta. Morsiamen kylän laitaan tullessa he puhalsivat sofar torveen, ja niin koko kylä sai tietää että nyt tultiin hakemaan morsianta, joka malttamattomana omassa huoneessaan odotti jo hakijoita. Mukaan tulevalla häävällä oli vain lyhyt aika tehdä valmisteluja. Ne, jotka eivät olleet valmiita eivät ehtineet mukaan. Morsian ja morsiusneidot vietiin yljän kotiin, jossa alkoi hääseremonia, sekä ilon ja riemun pito.

Siunausta ja valvovaa mieltä jokaiselle siihen saakka kunnes kuulemme taivaan sofartorven soiton ja kutsuhuudon. Silloin Jeesuksen ylösnousemusvoima vetää meidät tuuliin ja pilviin vastaanottamaan Hänet, Kristus meidän Kuninkaamme ja Herramme. Taivaan ilojuhla, häät alkavat ja Herran omat saavat aina olla Kuninkaansa seurassa.

VEIKKO ARO-PANULA

Eihän tässä pitänyt näin käydä

JATKOA ETUSIVULTA

ralla, ennen kuin kutsuin hoitajat paikalle. He saapuivat ja sanoivat: "Emme ymmärrä, mitä äsken tapahtui, mutta nyt aivan varmasti kaikki on lopullisesti ohi." He lähtivät hakemaan pesuvälineitä uudelleen. Pesivät ja pukivat vaimoni, kuten aikaisemminkin. Täytettiin uusia papereita ja sovimme taas, että ruumis saa jäädä paikoilleen ja tulemme sanomaan lasten kanssa hyvätit aamulla.

Avasimme jälleen oven, ja vielä kerran vaimoni sängystä kuului sanat: "Lasse, tule tänne." Hoitajat olivat entistäkin hätäntyneempiä. Astuin vaimoni luokse, otin häntä kädestä kiinni ja hän kuiskasi hiljaa: "Sain vielä luvan tulla sanomaan sinulle, sitten kun on sinun aikasi lähteä, saan tulla sua vastaan." Hoitajat jäivät vaimoni vuoteen viereen, kun menin hoitajien toimistosta soittamaan kotiini, Usko Katolle. Tiesin, että vaimoni veli Usko Katto oli tul-

lut yön aikana kotiimme Vaaasaan. Usko työskenteli vielä silloin Tampereen yliopistollisessa sairaalassa erikoishoitajana.

Sanoin Uskolle: "Nyt en jaksa enää." Olen luovuttanut Vuokon kaksi kertaa kuolemalle ja ottanut hänet kaksi kertaa takaisin. Tule tänne avukseni.

Usko saapui luokseni. Hän neuvotteli hoitajien kanssa hoitoimenpiteistä, sillä vaimollani oli kovat tuskat. Vielä voimien kadotessakin, huomasin että hän nosti käsiään ylös, katseellaan seuraten jotakin katonrajassa ja yritti soperrella vielä jotakin. Laitoin korvani aivan hänen huulilleen ja kuuntelin, mitä hänellä on asiaa: "JEESUS JEESUS," kuului hiljaa hänen huuliltaan, ja samalla hän painoi päänsä tutun uskovan hoitajan syliin ja lähti matkalle, joka meillä on vielä edessäpäin.

LASSE SUVILAAKSO

Mielikuvitusta - vai onko?

Luitkos koskaan Raamatusta Jeesuksen sanat ystävilleen?
Nyt lähdän pois vaan palaan takaisin rakkaan Isän kotiin hakemaan.

Tää lupaus kun kiehtoo mieltä, saan elää monet hetket unelmien onnen maailmassa. Kun nostan katseen ylös lähiavaruuteen, nään pilvet joita tuuli puhaltelee eteenpäin. Tai joskus pilvet peittävät auringon, vain reunat kirkkautta valaisten.

Katsopas mitä näet nyt – tämä on aivan uutta meille. Pilvet vain kirkastuu ja yhä kirkastuu. Nyt esiin astuu Jeesus kuninkaana loistossaan. "Kaikki on valmistettu tulkaa kotiin." Tämä on suuri hetki jota odotimme kauan, toivoisin, että saisin elää siihen saakka, ja omin silmin nähdä suuren joukon, joka nousee pilviin kohti Jeesusta. Uskon tää näky valtaa ihmisen niin täysin, kuin huomaamatta ollenkaan oon jättänyt jo maan. Nyt yhdyn heihin myöskin minä luona pilven reunan.

Tänään oon ikkunani luona vielä ja pilviä ei ole missään näkössä. Toivon, en tiedä varmaan mitä toivon. Jos pilvet ovat vielä harmaat ja tuuli kuljettaa niitä niin kuin aina ennen, se kertoo nyt on armon aikaa vielä.

Verellään Jeesus osti ihmisille kodin taivaanmaassa, ja välit rikotut on Herran kanssa sovitettu. Ota tai jätä, tarjous on vapaa. Nyt kuvittele minun kanssa kauhukuvaa, ihminen elää huoletonna huomaamatta mitään. Sydämen lyönnistä vain toiseen elää jokainen, entä jos seuraavaan ei enää sydän jaksa jatkaa. Nyt edessä on loppu ikuisesti, ruumis vain kylmenee. On ajatukset sidottu vain tähän hetkeen, mitä nyt –Lähdetkö Jeesuksen luo ikuisuutta viettämään? Nouseeko henkemme nyt yhtämatkaa taivaan kotiin? Kaikkien rakkaitemme kanssa silloin ois tosi riemullista jakaa parhain retki.

Hei, tavataanko täällä matkalla, pilvissä luona Jeesuksen, vai vasta kirkkauden maassa luona Jumalan?
Osoitteessa Uusi Jerusalemi.

AYI

Toinen haaste mikä on tullut huomiooni Anne Sorilan kautta on "ihmiskauppa". Ajattelin, että orjuus on asia joka on menneisyydessä. Uusi raportti sanoo, että maailmassa on 27 miljoonaa orjaa. Hillary Clinton oli julkaissut tämän tilaston raportissaan Washingtonissa, kesäkuussa. Raamatussa Aamoksen kirjassa sanotaan: "He myyvät rehellisen rahasta ja köyhän kenkäparista."

Tänä päivänä on enemmän orjia kuin edellisen 400-vuoden aikana. Koska tämä on laiton asia, se on suuri ongelma. Rikolliset ansaitsevat \$32 miljardia dollaria vuositain kauppitellessaan ihmisiä. Se on kaikkein suurin rahantuote huumekaupan jälkeen. 80% niistä jotka myydään, joutuvat seksityöhön ja 17% pakkotyöhön. Järkyttävintä on se, että vain 1% heistä vapautetaan. Suurin osa heistä kuolee. Joseph Kony on terroristi, joka on vaikuttanut Pohjois-Ugandassa yli 20 vuotta. Hän on kidnappannut ja pakottanut yli 2500 lasta seksityöhön tai sotilaiksi. Jos haluat lisää tietoa, voit katsoa netistä filmin "kony2012". Kolmen päivän aikana yli 100 miljoonaa ihmistä katsoi tämän filmin. Tämän vuoden

UUSIA HAASTEITA...

jatkoo konferenssi puheesta

kampanja on saada Kony kiinni. Olemme julkaisemas-
sa kirjan, johon Anne Sorila on kirjoittanut artikkelin,
"The Ultimate Injustice". Anne ja Lauri Sorila tekevät
hyvää työtä tällä alueella.

Kolmas haaste on "väestönkasvu". Ongelmat jotka
liittyvät siihen ovat: veden puute, luonnonvarojen vä-
hentyminen, ilman- ja vesien saastuminen, maan saaste
ja melusaaste, metsien kato, korkea lapsikuolleisuus, näl-
kä ym. Joka päivä syntyy puolimiljoonaa ihmistä. 300
000 ihmistä kuolee, mutta joka päivä on 200 000 ihmis-
tä enemmän maailmassa. Afrikassa kolminkertaistuu
väestönluku 40 vuodessa. Vaalien jälkeen vuosina 2007-
2008, kuoli 800-1 500 ihmistä Keniassa. Syy ei ollut
vaalien tuloksissa, vaan siitä, kun maasta kiisteltiin. Vii-
me viikolla kuoli 100 ihmistä Zanzibarin lautalla, koska
lautalla oli liian paljon ihmisiä. Ugandassa on hirveästi
maanvyöryjä ja tuhansia on kuollut viimeisen kymme-
nen vuoden aikana. Kun ihmiset tarvitsevat polttopuita,
he hakkaavat puut alas ja käyttävät polttopuina; seu-
rauksena epävakaa maaperä.

Ebola, vakava tauti, on puhjennut Ugandassa.
Vuonna 2010 kun Kampalassa oli MM kisat, siellä rä-
jähti pommi. Soitimme heti pojallamme Alexille kos-
ka hän oli kaupungissa kisoja katsomassa. Hän ei vas-
tannut puhelimeen. Olimme hädissämme kun emme
saaneet heti yhteyttä, mutta Alex soitti pian sen jälkeen
ja kertoi olevansa ok. Yksi lähetysaarnaja oli kuollut
pommi-iskuun. Vuonna 2009 kuoli 40 ihmistä mella-
koissa.

Albinismista puhutaan jonkun verran. Tansaniassa
on kaikista korkein prosentti albinoja. Heidän raajojaan
ja elimiään myydään poppamiehille taikoja varten. Hei-
tä tapetaan vain sen tähden, että saadaan ruumiinosia.
Josephat Torner on yksi meidän työntekijöistämme Tan-
saniassa, erittäin fiksu ihminen joka tekee hyvää työtä.
Hän osaa puhua tästä asiasta. BBC uutisasema on seu-
rannut hänen elämänsä jo kaksi vuotta. Joseph on teh-
nyt filmin "The Albino Witchcraft Murders", mitä näy-
tetään Torontossa tänä vuonna marraskuussa.

Nälkä on tämän päivän suurin terveysriski maail-
massa. Nälkään kuolee enemmän ihmisiä kuin Aidsiin,
malariaan ja tuberkuloosiin yhteensä. Joka seitsemäs ih-

minen maailmassa menee nukkumaan nälkäisenä tänä
iltana, ja joka neljäs lapsi kehitysmaissa on aliravittu.
Maailmassa on enemmän nälkäisiä ihmisiä kuin USA:n,
Kanadan ja koko Euroopan Unionin maissa asukkaita.
Ongelma on laaja! Puolet maailman väestöstä on naisia,
mutta 60% maailman nälkäisistä on naisia.

Jos tiivistettäisiin koko maailman väestö, niin että
maailmassa olisi vaan 100 ihmistä, numerot olisivat räl-
laiset: 60 aasialaista, 13 afrikkalaista, 12 eurooppalaista,
9 etelä-amerikkalaista, 5 USA:sta ja Kanadasta. Heis-
tä 75 olisi ei-valkoisia, 25 valkoisia, 67 ei-kristittyjä, 33
kristittyä, 80 asuu ala-arvoisissa asunnoissa, 16 ei osaa
lukea, 50 on aliravittuja, yksi on kuolemaisillaan näl-
kään, 2 on syntymässä, 33:lla ei olisi puhdasta vettä, 39
ihmistä ilman asianmukaista sanitaatiota, 4 omistaa tie-
tokoneen, 4 käyttää internetiä, 24 ilman sähköä, 1 on
käynyt yliopiston, 1 on HIV positiivinen, 48 elää alle
US \$2 päivätuloilla, 6 olisi upporikkaita, 4 heistä asuisi
Pohjois-Amerikassa, 1 Euroopassa, 1 Aasiassa.

Jos heräsit tänä aamuna melko hyvässä kunnossa,
olet todella hyvässä asemassa, etkä kuulu siihen 2 milj.
ihmisryhmään, joka kuolee tällä viikolla. Jos et koskaan
ole ollut sodassa, istunut vankeudessa, tullut kidutetuksi
tai nähnyt nälkää - silloin olet parempiosainen kuin 500
milj. maailman ihmisistä. Jos voit käydä kirkossa, tule-
matta seuratuksi, kidutetuksi tai tapetuksi - silloin olet
onnekkaampi kuin 2 mrd. ihmistä maailmassa; jos si-
nalla on ruokaa jääkaapissa, vaatteita päällä, katto pään-
päällä tai paikka missä nukkua - silloin olet rikkaampi
kuin 75% maailman väestöstä. Jos sinulla on rahaa pan-
kissa, rahaa kukkarossa tai vaikka vain vähän kolikoi-
ta, olet yksi maailman rikkaimpia ja kuulut siihen 8%
joukkoon, joka kuuluu taloudelliseen pintakermaan. Jos
vielä voit lukea tämän tiedon, olet kaksinkertainen lotto-
voittaja. Silloin sinulla on joku, joka ajattelee sinua. Olet
silloin myös onnekaampi kuin ne 2 mrd. ihmistä, jotka
eivät osaa lainkaan lukea.

**JATKUU SEURAAVASSA NUMEROSSA JA SAAT KUUL-
LA MITEN TÄMÄ LIITTYY LÄHETYSTYÖHÖN.**

**HANNU HAPPONEN
(PUHE KESÄKONFERENSSISTA)**

Aikamme on Jumalan kädessä

**Tämä teksti haluaa pysäyttää mei-
dät Jeesuksen sanojen eteen, jossa
hän kertoo rikkaasta miehestä.**

*Ja hän puhui heille vertauksen sanoen: "Rik-
kaan miehen maa kasvoi hyvin. Niin hän
mietti mielessään ja sanoi: 'Mitä minä teen,
kun ei minulla ole, mihin viljani kokoaisin.'
Ja hän sanoi: 'Tämän minä teen: minä revin
maahan aittani ja rakennan suuremmat ja
kokoan niihin kaiken eloni ja hyvyteni; ja
sanon sielulleni: sielu, sinulla on paljon hy-
vää tallella moneksi vuodeksi; nauti lepoa,
syö, juo ja iloitse.' Mutta Jumala sanoi hän-
nelle: 'Sinä mieletön, tänä yönä sinun sie-
lusi vaaditaan sinulta pois; kenelle sitten
joutuu se, minkä sinä olet hankkinut?' Näin
käy sen, joka kokoaa aarteita itselleen, mut-
ta jolla ei ole rikkautta Jumalan tykönä"
(Luuk.12:16-21).*

On selvää, että Jeesus puhuu tässä

kansalle. Vertaus kuvaa, miten lyhyt elä-
mä on eikä rikkaus voi sitä pidentää. Tär-
keintä on olla rikas Jumalassa. Menestys
ja rikkaus maailmassa saattavat olla suu-
rempi koettelemus kuin vastoinkäymiset
ja köyhyys. Rikkaan miehen nimeä ei il-
moiteta. Tällaisen rikkaiden nimi ei ole
sen arvoinen, että se kannattaisi mainita.
Jeesus ei tahtonut sanoa, että on väärin
olla rikas. Aabraham oli rikas, mutta sa-
malla hurskas.

Hänen sydämensä ajatukset eivät
olleet salassa häneltä, joka näkee sisim-
päämme. Hän ei ajatellut: mitä minun
pitäisi tehdä, vaan mitä minä teen. Mies
muistutti osaksi Naabalia (1 Sam. 25:11),
ja hän olisi hyvin voinut olla samannimi-
nenkin, sillä Naabal merkitsee "mieletön,
hullu".

Mies käytti huomattavan usein sanaa
"minä". Hän oli hyvin itsekäs. Hän puhui

monista vuosista, mutta se olikin hänen
viimeinen päivänsä. Hän teki siis laskuvir-
heen ajan arvioinnissa. Toinen kohtalokas
erehdys oli, kun hän tarjosi sielulle ruu-
miinravintoa.

Jumala pysäytti hänet, ja se oli hänen
suunnitelmiansa järkyttävä päätös. Juma-
la ei ollut saanut hänen ajatuksissaan vä-
hääkään sijaa, mutta häntä rikas mies ei
voinut ajaa pois. Vanhurskaalta ja juma-
laapelkäävältä ei vaadita sielua, sillä hän
luovuttaa itse sielunsa Jumalalle. Mies oli
mieletön, koska hän ei ottanut huomioon
muuta kuin sen, minkä hän näki ja sillä
hetkellä omisti. Psalmikirjoittaja rukoi-
lee: "Herra, opeta minua ajattelemaan lop-
puani ja mikä minun päivieni mitta on, että
ymmärtäisin, kuinka katoava minä olen"
(Ps. 39:5).

MARTTI KALLIONPÄÄ

ANNA LAHJAKSI ELÄVÄ SANA TAI SÄVEL!

Tällä viikolla oli postilaatikkosani yllätyspaketti, sellainen kaunis kukkakuvioinen, sinivalkoinen paketti Suomesta. Se kiinnosti kovasti ja niinpä sormet aukaisivat sen hyvin viikkelästi. Veljeni oli ajatellut siskojaan vierailullaan Berliinin Juutalaismuseossa. Paketissa oli kauniskuvioinen Daavidin-tähti avaimenperä, joka puhutteli ja siunasi minua samoin kuin toiselle puolelle kirjoitettu Matkailijan-rukous.

"Olkoon meidän Jumalamme tahto, HASHEM ja meidän esi-isiemme Jumala, että johdat meidät kohti rauhaa ja annat meille rauhan. Salli meidän saapua päämääräämme turvallisesti ja rauhassa. Päästä meidät pahasta ja vääryydestä. Siunaa meitä ja anna meille armon ja hyvytesi. Kuule rukouksemme. Siunattu olet sinä Herra, joka kuulet rukoukset HASHEM."

On tosi hienoa saada ihan oikea kortti ystävältä, tai kirje ja jopa paketti. Nykyään on niin helppo lähettää sähköposteja ja naamakirjaviestejä (Facebook). Korttien, kirjeiden tai pakettien lähettäminen on työläämpää ja taitaa pian jäädä historiaan. Kun nykypäivänä sitten saa kortin, kirjeen tai paketin, niin se kyllä säilyttää. Käsinkosketeltava paperinpala voi antaa iloa, puhtia ja energiaa viikoiksi ja parhaassa tapauksessa muuttaa jopa elämän suunnan oikeaan. Sananlaskut 25:25: *"Kuin nääntyvälle raikas vesi on Hyvä Sanoma kaukaisesta maasta."* Uskon, että Hyvä Sanoma ihan läheltäkin on kuin raikas vesi: naapuri pääsi pois sairaalasta; ystävä löysi työpaikan ... uusi elämä on syntynyt!

Marja-Liisa Raatikainen on toimielias nainen. Hän on ahertanut vuosikymmenet seurakunnassa, ollut mukana monessa palvelutyössä. Thunder Bayn Saalemin kirjakauppa-

kin on saanut uutta puhtia Marja-Liisan toimesta. Hän hankkii kirjoja, äänitteitä, lehtiä, jotta seurakuntalaisilla olisi paljon hyvää luettavaa ja kuunneltavaa.

Kun haluamme kylvää SANAA, voimme viedä sen kirjan, laulujen tai lehtien välityksellä. Näin on tehtykin jo vuosikymmenet. Melko vaivattomasti saa kylvää kirjoitettua Ilosanomaa tai jo äänitteelle puristettuja säveliä. Kun luen kirjan tai kuuntelen laulua tai tarinaa, hyvin usein mieleeni tulee joku henkilö, joka voisi pitää samoista jutuista tai lauluista. Joskus onnistun olemaan niinkin rohkea, että jaan aarteeni jopa tuiki tuntemattoman kanssa.

Uusimmat hankintani Thunder Bayn kirjakaupasta: Aulis Lappalaisen kirjoittama elämänkerta "Työnhakuun maailmalle" on puhutellut minua, samoin kuin tuore Beverly Laakson äänite "Sinua varten" siunasi ja rohkaisi. Sinäkin voit jakaa ystäväillesi näitä eväitä!

Kiitos Taivaan Isä, että annat Marja-Liisalle voimia pakertaa niin monissa tehtävissä. Kiitos myös teille, jotka jaatte SANAA tavalla tai toisella. Tulkoon pian se aika, jolloin näemme ja saamme iloa siitä kun kultaisia tähtkäpäitä leikataan lyhteiksi.

PÄIVI SALOKARI

*Kultaist tåhkåpåå åikain yå
uhkaa jo kuoloon peittåå.*

*KIIRUHDA kertomaan ristín tyå halla
jo varjonsa heittåå.*

*TAHDON, Oi Herra,
sun viljaasi niittåå
voimallas korkeudesta.*

*Golgatan tie taivaaseen vie sieluja
kadotuksesta.*

*Veljeni, Siskoni, tiedåt sen:
Jeesus on kuollut eestås.
Sielu on arvokas kaikkien,
kerro nyt Pelastystyståå.*

*Tuskien kahleissa riutuvat
oottavat viestintuojaa.
Kåtesi voimakkaan ojennat
Herra, Så suot heille suojaa.*

San. ja sv. Kurt Allen

Marja-Liisa Raatikainen

SANAN KUULON JÄLKEEN Thunder Bayn Saalemissa

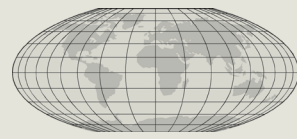
*Kolme iloista sisarta ja esirukoilijaa
Helen Saari, Taimi Pölkki, Aino Uitto*

~ Olen oppinut huoleni Herralle heittåmån ja kohtaamaan pivåni armon auringon alla. Tuli mitå tuli. Herra on voimani ja kilpeni. ~

*Autuas se, jonka apuna on Jaakobin Jumala, se, joka panee toivonsa Herraan, Jumalaansa.
Psalmi 146:5*

Lähetystyön Viesti

www.lahetys.info

ULKOLÄHETYSKASSA - USA
Ulla Saari
ullasaari@gmail.com
LÄHETYSKOORDINAATTORIN
YHTEYSTIEDOT
Ari Rocklin
ari@lahetys.info

Bulamba Afrikka odottaa

Leppäsen viisihenkinen perhe on jättämässä kotoisen ympäristön ja kauniin kotinsa Thunder Bayssä, aikomuksena muuttaa yhdeksän kuukauden ajaksi Afrikkaan, Bulamba nimiseen kylään, Tansaniassa.

Saaren esitellä heidät tässä: Samuel, Saara ja heidän pokansa Nicholas (19), Zachary (18) ja Isaac (12). Kun kysyin Isaacilta, miltä hänestä nyt tuntuu, hän kertoi kuinka hän iloitsee matkasta ja odottaa pitkää lentomatkaa. - Ystäviä tulee ikävä, mutta heihin voi pitää yhteyttä "iPod" kanssa, ja minulle on luvattu, että saan koiran. Vanhemmille pojille ei lähtö ole yhtä helppoa. Hekin tulevat kaipaamaan ystäviään, mutta tietävät, että tämä matka tulee olemaan ainutkertainen kokemus. Nicholas tulee mahdollisesti opettamaan englantia. Molemmat pojat ovat erittäin käteviä käsistään, joten he pystyvät auttamaan rakennushankkeissa.

Ensimmäinen kysymys Samille ja Saaralle oli, miten he tapasivat. Sam ja Saara tapasivat nuortenpäivillä. Ensimmäisellä tapaamisella Sam oli kysynyt Saaralta jos hänellä on kutsu lähetystyöhön. Siihen oli Saara vastannut painokkaasti: "Ei"! Kesti kaksi vuotta ennen kuin Sam pyysi tavata Saaraa. Kysyinkin Saaralta, miten he ovat "päässeet tänne saakka". Saara naurahtaa ja sanoo: "Kaksikymmentäviisi vuotta."

Seuraavaksi olin kiinnostunut tietämään, miten he tulivat tuntemaan Herran. Molemmilla oli ollut samanlaisia kokemuksia; kasvaa kristityssä kodissa, pyhäkoulu, lastenleirit. Molemmat ikään kuin astuivat ulos vanhempien siipien suojasta, omakohtaiseen uskonkokemukseen. Samin äiti, Marja-Liisa Raatikainen muistaa kokemuksen Samin ollessa lastenleirillä yhdeksän vuoden ikäisenä. Eräänä iltana, Sam meni rukoukokoukseen omasta aloitteestaan. Heti kokouksen jälkeen hän meni kertomaan äidilleen, joka työskenteli leirikeittiössä, että jokainen rukoukokouksessa ollut oli tullut uskoon! Äiti tiesi, että hänen poikansa oli tehnyt uskonratkaisunsa sinä iltana. Sam on toiminut nuoriso-ohjaajana ja ollut mukana useilla lähetysmatkoilla. - Se että Saara on vanhempiensa Anne ja Aulis Lappalaisen kanssa asunut Keniassa monia vuosia, tekee lähtöni helpommaksi, sanoo Sam.

Saaran perhe muutti Afrikkaan, kun hän oli 7-vuotias, ja takaisin Kanadaan, 15-vuoden ikäisenä. Pyysin Saaraa kertomaan millaista oli kasvaa Afrikassa: - Siellä oli paljon hyvää, mutta myös paljon huonoa. Elimme sotien keskellä, mukaan luettuna kommunismin valtaantulo Etiopiassa, mikä jätti pitkäaikaisen trauman. Minulla on myös paljon hyviä muistoja ja olen viimeisen kymmenen vuoden aikana saanut yhteyttä joihinkin ystäviini siellä. Kanadaan siirtyminen ei tuottanut vaikeuksia. Muistan, että olin lukiossa ollessani jonkinlainen "eksoottinen näyte" äitini käsintehtyissä vaatteissa ja minulta kysyttiin

Nicholas, Zachary, Isaac, Saara and Sam Leppänen

kaikenlaisia outoja kysymyksiä.

Tämä matka Afrikkaan, tällä kertaa, on kuin olisin menossa takaisin kotiin, sanoo Saara. - Olen unelmoinut saada viedä Samin ja lapset näkemään maata, jossa kasvoin mutta ei ole koskaan juolahtanut mieleeni, että tulisimme asumaan siellä. Kieli (swahili) on edelleen tuttu minulle. Saara jatkaa kertomista, kuinka tämä matka sai alkunsa. - Viime lokakuussa tuntui, että aikamme täällä Thunder Bayssä on päättymässä, ja että meidän täytyy mennä jonnekin, ja tehdä jotain, mutta emme tienneet mitä. Päätin kysyä ystävältäni Maria (Owen) Takkuselta Keniassa, jos siellä olisi jotain työtä meille. Pian tämän jälkeen Maria vastaa ja kertoo, että Sam voisi hakea erästä paikkaa. Sam teki niin, mutta sieltä ei tullut mitään vastausta. Eräänä päivänä Sam saa sattumalta viestin "facebookissa", missä saarnaaja Tansaniassa pyytää Samia tulemaan lähetysaarnajaksi, auttamaan heitä kirkkojen perustamisissa. Alussa luulimme, että koko asia oli huijausta koska Samilla ei facebook-profilissa ollut mitään lähetystyöhön viittaavaa. Asiaa tarkemmin tutkittuamme huomasimme tämän pasturin olevan "todellinen". Sam meni tämän pasturin luokse kahdeksi viikoksi, ja huomasi että työ on laillista ja siellä tarvitaan apua. Samin työkuva sisältää saarnaamista, seurakuntien perustamista ja auttamista HIV ja Aids:ä koskeissa asioissa.

Kysyin lopuksi, mitä haasteita heillä mahdollisesti on edessä. -Tulee olemaan ilmeinen kulttuurishokki, koska menemme alueelle, missä ei puhuta juuri englantia, yksityiselämä on myös rajoitettua.

Yhteenvedoksi Saara sanoi: - Ei merkitse kovinkaan paljon minkä ikäinen olet, aina löytyy uusia mahdollisuuksia. Jos olet valmis kuulemaan Jumalan ääntä, et koskaan tiedä mitä mahdollisuuksia sinulle avautuu. Emme olisi koskaan itse löytäneet tätä suunnitelmaa, elleimme olisi odottaneet Jumalaa avaamaan ovea. Koskaan ei ole liian myöhäistä. Sam lopettaa sanomalla, että jokaisella kristityllä on tehtävä, meidän pitää vain löytää se. - Uskovaisina on usein helpompaa jatkaa tavallista jokapäiväistä elämää sen sijasta, että oppisimme kuuntelemaan Jumalan ääntä, mitä tehdä, minne mennä tai miten olla siellä missä olemme. Kun olemme herkkiä Jumalan äänelle, sitä on helppo kuulla.

Leppäsen perhe tarvitsee rukoustukea. Heidät voi tavoittaa parhaiten menemällä verkkosivuille tai facebookiin.

<http://samleppanen.com/2012/movin-to-bulamba/>
<http://www.facebook.com/MovinToBulamba>

HAASTATTELU OA

**TODISTAJA
SPECIAL EDITION**

A joint publication of the
Finnish Pentecostal Churches in
Canada
and in the United States of America.
Published 10 times a year.

Publisher
MISSION PRESS SOCIETY
1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
604 321 0555 FAX: 604 321 0555
E-MAIL: editor@todistaja.com

Editor: Outi Alopaeus
Layout: Keijo Sakara
Copyreading:
Helena Rantanen, Terttu Karhinen
Anita Kuparinen

Special Edition

COMPLIMENTARY ISSUE

Canyon Song

Antti Rahko is a man who likes to work with his hands. He buys, sells and customizes cars. But what gives him the most satisfaction is the smiles he gets when people stop to see his cars, and he gets the opportunity to tell them about Jesus.

Canyon Song

I met my wife for the first time in Ilmajoki; the year was 1961 when we were attending the same seminar. Eini came to the seminar from a Christian School and was very shy, whereas I was a wild young man still sowing my wild oats. We began dating, but Eini realized fairly soon that I was not the "right man" for her. She needed a nice Christian man, and I was not that man, so she stopped seeing me. After a while I wrote her a long, sad letter, telling her that I felt like even God Himself had forgotten me! That was the right button to push because when Eini read the letter, she figured that I must have a good heart to have mentioned God in my letter. She decided to take me back. However, it took Eini (and God) 30 years to tame me, before I accepted Jesus into my heart.

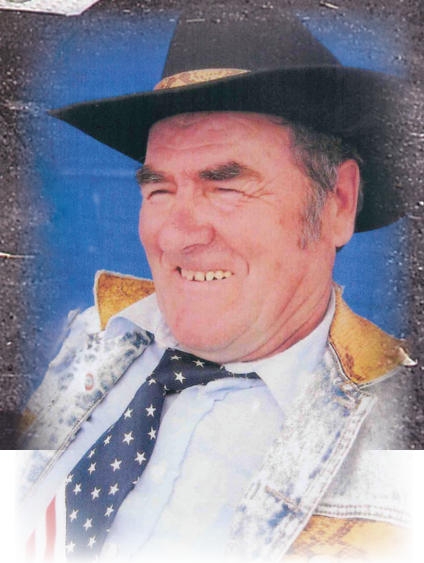
In 1993 we went to the Grand Canyon, where the good Lord used his amazing nature to speak to us. We kept listening to the newly released album called "Preeriankukka" (Prairie flower) over and over on our trip. On that album was the song called, "Canyon Song" by Erkki Ahonen which was especially pertinent there among the canyon walls: *"As I was wandering down the dusty canyon road, Amazed at what I saw, tears rolled down my cheeks, man is just a speck of dust in the canyon, God is so infinite in His love, man is such an insignificant traveler on the road, no man can fathom all the works of God, they fill the heaven and the earth."*

Amongst the huge Grand Canyon walls we were both "born again". It seemed as if nature all around us was singing that same song. Our hearts were filled with praise for the God who had given us everything we had. On our first Sunday back in Florida, we went to Kotikirkko (Home

Church). We had been there now and then and had felt at home.

In a way, Kotikirkko was connected to the song that had touched us. Erkki Ahonen, Kotikirkko's pastor, was the composer and singer of the Canyon Song. That first Sunday at home, we decided to go to Kotikirkko again, and this time, give our lives to Jesus Christ. That day, the regular pastor, Erkki Ahonen, was not there, he was traveling elsewhere. I asked Pastor Juhani Waarna, if it was okay to give my life to Jesus when the 'real' pastor was not present. He answered, "Yes it is. God is always listening." So, Pastor Juhani placed his hands on my shoulders and prayed for me – and that was it, I was saved!

Antti Rahko

CONTINUED ON PAGE SE2

An introduction to the Freeman family

Hi! My name is Rob Freeman and I would like to introduce myself and my family to you. I started as the youth pastor of Saalem Church, Thunder Bay, on April 1, 2012. My wife is Alissa and my daughters are Emma (born August 17, 2008) and Ruth (born June 4, 2010). My wife's grandmother was Finnish, but that's about all the Finnish blood I can claim. My own heritage is English, Scottish and French.

I am very grateful to my parents for a strong Christian upbringing. I became a Christian when I was only 3 years old, being raised in a Christian family whose lives revolved around the church. My dad was also a Christian School teacher and principal. I knew, even then, that trusting in Jesus as our Saviour, was everything to my parents and it needed to be for me as well. When I was 16, I served on staff at a Bible Camp that taught me to depend on the Holy Spirit for His supernatu-

ral work through me in the gift of teaching. I also learned how to hear the Spirit bringing specific Scriptures to my mind, usually from the wealth of Scripture I was taught to memorize as a child.

It took a while before I sensed a clear call to ministry. I enjoyed ministry so much when volunteering in my home church and serving at Bible Camp, that I couldn't imagine God would actually allow me to serve in ministry. My understanding of how great God's love is and how he plants desires in our hearts, then fulfills them was still quite limited. However, since I figured that I could always serve in a parachurch organization or a camp without a clear vocational call, I pursued ministry internships and Bible College after high school, ending up in Thunder Bay for the first time in 2003. It was in the spring of 2004 that I finally received my call to ministry while doing tech support for a pastor's conference in southern Ontario. While there I got the distinct sense that God was inviting

me to serve alongside these men and women of God, also sensing the fatigue and hurt that many of them carried.

I met and married my wife while interning at Redwood Park Church in Thunder Bay. I then went to Toronto for a Master of Theological Studies at Tyndale Seminary and subsequently to Winnipeg to serve as a youth pastor for 3 years. When that role came to a close, we moved back to Thunder Bay. While waiting on God we began praying for what would be our greatest desire. It completely surprised us how God answered – again proving that he plants desires and fulfills them when we are seeking His Kingdom. Our greatest desire was to have a full-time pastoral position in a church that was open to the work of the Holy Spirit – ideally in Thunder Bay – after we finished renovating our newly purchased home. When the home renovations were just about complete, I was chatting with a friend and he mentioned that his church was looking for a youth pastor. I had

Rob and Alissa with daughters Ruth and Emma

never heard of this church before, so I asked him to tell me about it. That church offered me the position less than two weeks later and is now my church home. God answers prayer! "Take delight in the LORD, and he will give

you your heart's desires" (Psalm 37:4).

ROB FREEMAN

CONTINUED FROM PAGE SE1

The following Sunday I witnessed about what had happened and Pastor Ahonen asked me, "When did this happen to you?" I replied that it happened while he was away. He laughed and said that he should be gone more often, when big things like this happen while he is gone! Since then, there have been numerous miracles in my life, often relating to cars since I buy them for a living. One time, I had bought a new car. I had just changed the tag to my new car and hadn't transferred the insurance to the new one yet. I had driven the car for only a few minutes, when I was stopped by the police. Since my English is not very good, I didn't understand what they said; they gave me a little piece of paper and that

Antti with some of his customized car trophies

Canyon Song

was it. I kept the piece of paper in my drawer for about three weeks before I took it out and went to the Court House to find out what it was that I had to do. When I walked into the Court House, I was told immediately that my case was coming up in five minutes! There was no time to get anybody to translate and because I did not speak any English, I started to pray, really hard. I stepped into the Court Room, with about 200 others present. I really prayed and asked for God's wisdom; I needed help fast. I found out that almost everyone was receiving a ticket, running from \$200 to \$300, despite their long explanations and excuses in a language that I could not speak. Then it was my turn. I was almost the last one. Two strict looking judges asked me the first question. Since I did not understand anything, I said as loudly and clearly as I could the only thing I knew, "Guilty"! They looked at

each other and back at me and to my documents on their desk. They placed a big "X" over my case and said, "Please do not make this mistake again." That's all! God is good, I praised Him all the way home from the courthouse, but the whole incident reminded me, that we are all guilty in front of God. We don't have any excuses or long explanations that can explain away our sins. We deserve to be fined, or worse. However, as long as we confess our wrongdoing, God is an ever-forgiving Father who covers our sins with a big "X" and wipes them out.

ANTTI RAHKO/SINIKKA PURANEN

Antti is participating in Europe's largest car show, "Essen Motor Show" in Germany, during the month of October. Essex Motor is paying for Antti's car to be a part of the show, costing them a total of 25,000.

A Call to Bulamba

The Leppänen, a family of five, are about to leave the comfort of their home in Thunder Bay and move to Africa, to a village called Bulamba, in Tanzania.

Let me introduce you to them: Samuel, Saara and their boys, Nicholas (19), Zachary (18) and Isaac (12). I first asked Isaac how he felt about leaving. He said he is very happy to be going and is looking forward to the long plane ride as well as getting a dog that was promised him. He will miss his friends but will be able to keep in touch with them with the "ipod" that he was getting for his birthday. For Nicholas and Zachary, leaving isn't quite as easy, but they are intrigued by this opportunity ahead of them, knowing that this is a once in a lifetime experience. They, like Isaac, will miss their friends. Nicholas will probably teach English there, as he is studying to be an ESL teacher. Both boys are very good with their hands, so they will be able to help with building projects.

My first question for Sam and Saara was: "How did you meet?" Sam and Saara first met at a youth rally. On their first date, Sam had asked Saara if she had a call to "missions" to which Saara answered an emphatic, "No"! It was two years before Sam asked Saara to go on another date. I asked Saara: "How did you get to this place?" Sara laughs and says: "Twenty-five years!"

Next, I was interested in knowing how they came to know the Lord. Both of them had similar experiences, growing up in Christian homes, going to Sunday school and kid's camp. They have both stepped out from under their parent's wings, into their own faith experience. Sam's Mother (Marja-Liisa Raatikainen) remembers an experience that Sam had at a kid's camp at the age of nine. One evening Sam went to a prayer meeting. As soon as the meeting was over he went to tell his Mother, who was working in the camp kitchen, that "everyone" at the prayer meeting got "saved"! Sam has served as a Youth Leader and has also been doing missions work through his church. Sam states that it is familiar to go to Africa because Saara has lived in Ethiopia and Kenya with her parents (Anne and Aulis Lappalainen) for many years. Also, the Swahili language is still familiar to her.

Saara and her parents moved to Africa when she was 7 years of age and then back to Canada when she was 15. I asked Saara to describe what it was like to grow up there: "It had a lot of good and a lot of bad. We lived through a few wars including the communist take over of Ethiopia, which left some long-term trauma. I also have a lot of good memories. In the last 10 years I have gotten in touch with some of my friends there. My transition back to Canada was fairly smooth and I remember being the 'exotic specimen' in high school. I wore my Mom's hand-made clothes and people asked me all kinds of strange questions."

"This trip to Africa, this time, is like going back home", says Saara. "I have dreamed about taking Sam and the children back to see where I grew up but it had never occurred to me that we would move there." Saara

continues to explain how this trip solidified. "Last October, we felt that our time here in Thunder Bay was coming to an end and that we need to go somewhere and do something, but we didn't know what. I decided to ask my friend Maria Owen (Takkunen), in Kenya, if there was any work there for us. Shortly after, Maria answers to say there is a position available in Kenya. Sam applied for this position but nothing came of it. One day, Sam

Nicholas, Zachary, Isaac, Saara and Sam Leppänen

receives a random message on facebook from a preacher in Tanzania. This preacher asked Sam to come to Tanzania to be a missionary, to help them plant churches. At first, we thought it was a scam, as Sam doesn't even have "missions" on his facebook profile. After some research, we discovered this pastor was legitimate. Sam went to visit this pastor for two weeks and discovered that this was a place with some legitimate needs. Sam's job description will include church planting, teaching new skills and helping the poor in the local area.

I asked them if they foresee any challenges: "There will be the obvious culture shock, lack of privacy and communication breakdown, as we are going into an area where there is very little English spoken." Some concluding words from Saara, "It doesn't matter how old you are, if you are open to hearing God's voice, you never know what opportunities will open up to you. We would never have

come up with this plan on our own if we had not been waiting on God to open a door. It's never too late." Sam finishes by saying that every Christian has a calling and we have to understand what it is. "As Christians, we often would rather continue with our day-to-day lives rather than listen to the voice of God telling us to what to do, where to go, or how to be where we are. When we are sensitive to God's voice, it is easy to hear it."

The Leppänen family ask for your prayer support. You can reach them best by going to their website or facebook.

<http://samleppanen.com/2012/movin-to-bulamba/>
<http://www.facebook.com/MovinToBulamba>

THE INSECURITY MONSTER

Insecurity is something that many people struggle with, me included. The thing that makes the "insecurity monster" so difficult to tame is that just when you think you might have it "under control", it rears its ugly head again. Of course, this often happens at the most inopportune and unexpected moments. There have been times when I have been almost frozen into place with the suddenness of the attack. The enemy definitely knows our most vulnerable places and that is where he strikes hardest and most often.

God has been helping me deal with my insecurities, and making them more manageable. At the moment, they are more like an annoying troll than a monster. It's been a difficult process, and one that is by no means over yet. Once I actually asked God, "Why do I have to go through this? Why can't you just heal me, all at once?" The answer was surprising to me, though perhaps it shouldn't have been. When you don't go through the whole process, you miss out on the things that you would have learned on your journey, which are essential to your healing. In this case, I would also have missed out on the sense of accomplishment that it brings, which in turn builds

your self-esteem. The higher your self esteem, the more difficult it is for your insecurities to get the better of you.

The process itself is different for everyone. For me, it has involved breaking old, bad thought patterns and habits by consciously watching out for them and stopping myself when I see them. Also, reading scriptures such as Psalm 139 that reinforce our value to God, and allowing God to take those things that I believe in my head and move them downwards so that I can believe them with all my heart. Of course, prayer is also essential. Lots and lots of prayer, until one day what once seemed like a monster will be nothing more than a serpent to be crushed under my feet. *"In all these things we are more than conquerors through him who loved us"* (Rom. 8:37).

ANITA KUPARINEN

Unfolding the Rosebud

*It is only a tiny rosebud
A flower of God's design;
But I cannot unfold the petals
With these clumsy hands of mine.*

*The secret of unfolding flowers
Is not known to such as I.
God opens this flower so sweetly,
When in my hands they fade and die.*

*If I cannot unfold a rosebud,
This flower of God's design,
Then how can I think I have wisdom
To unfold this life of mine?*

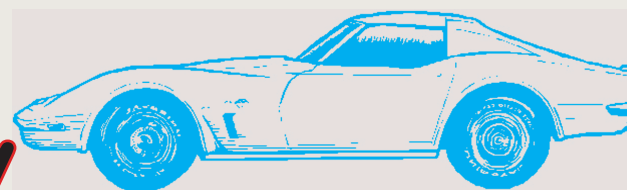
*So I'll trust in Him for His leading
Each moment of every day.
I will look to Him for His guidance
Each step of the pilgrim way.*

*The pathway that lies before me,
Only my Heavenly Father knows.
I'll trust Him to unfold the moments,
Just as He unfolds the rose.*

Author Unknown

KID'S CORNER

Race Day

Do you not know that in a race all the runners run, but only one gets the prize? Run in such a way as to get the prize. 1 Cor 9:24 (NIV)

It was the long waited race day. The boys had come to Uncle Steve's house the night before and now they climbed into Steve's convertible sports car. Malcolm and George could not control themselves; both of them were screaming at the top of their lungs right along with the wind. Passing people smiled and Uncle Steve showed thumbs up and pointed at the boys. That

was sooo cool the boys thought. When the raceway came in sight Steve had to calm the boys down. "They do not let monkeys in to the races, so cool down!" He scolded but had a big smile on his face.

Finally they parked the car. Steve did not say anything but he pressed a button and the sudden, whirring noises and the rising black roof right behind the boys scared them. Both of them were looking a little embarrassed when Uncle Steve was smirking at them from the mirror. "Not fair!" they said together, and glanced at each other, both breaking out in laughter.

They got to the seats in good time. The lead car peeled away while they were munching on the biggest ever hotdogs. The races had started. An unbelievable roar came from the race car engines. Malcolm saw fire from the exhaust pipes and George was so excited he almost froze. Uncle Steve patted his shoulder and pointed to the hotdog – no one could talk because of the noise – and George came back to the reality of the hotdog.

"How come they drive so close?" yelled Malcolm to Uncle Steve. He pulled both boys' heads closer and had to almost yell. "Remember the verse we read in the morning? 'Do you not know that in a race all the runners run, but only one gets the prize? Run in such a way as to get the prize.' Following that, Paul says that everyone who races does strict training because they all want to win."

Just then one of the leading cars slip-

ped and nicked another next to him. The slipping car began to slide towards the inside track, while the other spun around on the track. The audience jumped on its feet when the slipping car hit the grass with clumps flying. The other driver was able to stop the spin, while others behind him were swerving left and right. The boys were nudging each other, pointing and yelling, both at the same time. Both cars headed towards the pit – Uncle Steve told them that the pit was the place where the cars were maintained during the race. Both cars needed fenders straightened and the guy who hit the grass needed a new tire. But then, they were back in the race. "He's not going to win, is he?" asked George. "We don't know yet," said Uncle Steve. "He's not giving up. Let's just wait and see." "But he's so far behind," insisted George. "Just watch," said Uncle Steve.

Several rounds went by with no problem. Not much happened except that the car that slid onto the grass was slowly catching up. Finally, Uncle Steve even admitted to George that he might be right about that guy losing. Then it happened. The front tire from the leading car broke loose and, with sparks flying, the driver tried to steer off the track. The second car swerved and spun around on its' tires. Some others hugged the outer security wall, while others bumped into each other, trying to navigate through the melee. There was a lot of broken plastic and bent metal, but, amazingly, the race did not need to be interrupted. The big dif-

ference was that the car George, Malcolm and Uncle Steve had been watching, was now third.

Then, just before the end, he eased into the second slot. That's when the whole audience stood up and produced a noise even louder than the cars. Malcolm and George watched as the driver squeezed by the leading car in the last stretch. Now the two cars were flying towards the flag, side by side. The boys were jumping, Uncle Steve was jumping, and the whole place was going nuts. It looked like the two cars passed the flag line together – only the line cameras could tell that the driver who did not give up won by about two inches.

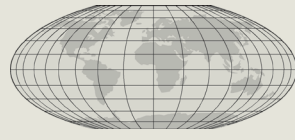
The race became known in town as the demolition derby. But Malcolm and George would never forget what Uncle Steve had said, "Run in such a way as to get the prize."

Our race in this world is not just for a few hours – it lasts a lifetime. Still, we must run like the driver Malcolm and George were watching. The world around us can be like a demolition derby but with Jesus, we never give up. We aim to win the prize that Jesus has reserved for us; and to do that, we need to train with the Bible diligently.

ESA ONTERMAA

Lähetystyön Viesti

www.lahetys.info

ULKOLÄHETYSKASSA - USA
Ulla Saari
ullasaari@gmail.com
LÄHETYSKOORDINAATTORIN
YHTEYSTIEDOT
Ari Rocklin
ari@lahetys.info

60-vuotisjuhlat Äijälässä

Suomen sateinen kesä muutti jo perinteeksi tullutta "Äijälän kesää", jota normaalisti vietetään rannassa sukulaisten ja ystävien kera, mutta tänä kesänä siirryttiin "tuvalle" kun ranta oli sateiden jälkeen aivan liian märkä juhlimiseen, tosin juhlat vietettiin kuitenkin aurinkoisissa merkeissä.

Kouluvuosi Istanbulissa päättyi kesäkuun puolivälissä, jonka jälkeen suunnistimme autolla kohti Suomea. Saimme viettää aikaa poikamme Kevinin sekä sukulaisten ja ystävien kanssa – bonuksena kanadalaisen serkkujen tapaaminen. Harvoin olemme päässeet mukaan Juhannuskonferenssiin Isoon Kirjaan, mutta viime ja tänä kesänä se kuitenkin onnistui ja saimme esitellä turkintyötä siitä kiinnostuneille ja olla mukana

hienossa tapahtumassa. Annen kesätyö Äänekosken terveyskeskuksessa alkoi heinäkuussa.

Lievestuoreen helluntaiseurakunta järjesti antoisat ja hienot "Turkkipäivät" sekä Hankin 60-vuotisjuhlailaisuuden. Äänekosken helluntaiseurakunta päätti lopettaa turkintyön tukemisen ja samalla irtisanoi työsuhteemme. Olemme kokeneet suurena siunauksena ja rohkaisuna muiden kannattajaseurakuntien sekä Fidan mukana olon. Yhteisenä rukousaiheena onkin, että löytäisimme seurakunnan, joka ottaisi työntekijän tehtävät, jotta voimme jatkaa työtämme keskeytyksettä sekä saada puuttuvan kannatusosuudenkin ajantasalle. Kiitos rukouksistanne sekä ahkeroinnista Hänen elopellolaan tälläkin peltosaralla.

"Turkkipäivien", johon otti osaa muutkin turkintyötä kannattavat

seurakunnat, puheenvuorojen viesti oli selkeä: "Turkintyötä tulee jatkaa...", sillä edessä on aivan uusia haasteita, joista ehkäpä suurin on helluntaiseurakunnan perustaminen Istanbuliin. Vielä kerran SUURKII-TOKSET järjestäjille hienosta juhlasta!

Rukousaiheita:

"Uusi" työnantaja; uuden seurakunnan perustaminen; taloustilanteemme; alkaneen työkauden haasteet.

HANK VAINIO

Hankin motto: "Ei kesää ilman aitoa mansikkakermakakua...!" ja näin myös tänä kesänä, jolloin juhlittiin Hankin 60-vuotisjuhlia, jopa kolmeen otteeseen (2x Suomessa ja 1x Turkissa)!

On Japanin aika!

Tervehdyksemme kaikille Todistajan lukijoille täältä Vanhasta Maasta!! Olemme kiitollisia koko elokuun pituisesta Kanadan matkastamme, jonka Jumala siunasi yli odotusten.

Tilaisuudet kaikissa seurakunnissa (Toronto, Sudbury, Thunder Bay ja Sault Ste. Marie) olivat todella siunattuja hetkiä Sanan äärellä. Pyhä Henki oli läsnä kaikkialla mitä ihanimmalla tavalla. Oli todella suuri ilo julistaa Jumalan Sanaa sen tuoreessa voitelussa. Kaikista yhdeksästä radio-ohjelmastakin Sudburyssa ja Thunder Bayssä olemme suuresti Jumalalle kiitollisia. Kyydin ja majan antajillemme joka suunnassa aivan erityiset kiitokset! Meitä pidettiin

ja kodeissa odottavat. Rukoilkaa rukoilemalla, että kaikki menisi hyvin ja saisimme jättää Kristuksen täydellisen siunauksen kaikkialle minne Jumala meille ovia avaa. Pyydämme nöyrästi: älkää unohtako Romupappianne ja Härmän-Likkaa! Emme pärjää ilman teitä. Kiitos kun saamme sulkeutua esirukouksiinne.

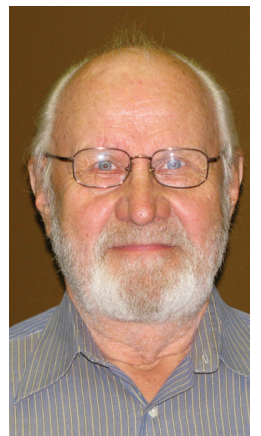
JAAKKO & SIRKKA LIISA ROMU

YRITYKSENKUJA 4A5, 60100 SEINÄJOKI, FINLAND
PUH.-358-40-7530969
romupappi38@hotmail.com

Lähdetäänpö Kuubaan?

Marraskuun loppupuolella on taas lähdössä jonkun kokoinen joukko suomalaisia avustuslomamatkalle, meille monille tavanomaiseen talvilomakohteeseen.

Kuuba on erikoinen maa ja kansa. Jos matkustaa tavallisena turistina ilman edellä mainittua tarkoitusta, voi maassa olla viikon tai pari ilman, että saa paljon mitään tietoa kansan elämästä. Ihmiset joita tapaa ravintoloissa, rannoilla tai kadulla, ovat iloisia ja ystävällisiä. Ihmisistä kuvastuu tyytyväisyys, vaikka vallitsevat olot ovat täysin erilaiset kuin esimerkiksi maassa josta olemme kotoisin. Jo yksistään raha asettaa monenlaisia ongelmia. Kuubassa on kahdenlaista maassa käytettävää rahaa. Kuuban peso ja turistipeso. USAn raha on kiellettyä valuuttaa. Kanadan rahalla saa vaihtaa hotellissa turistipesoja, mutta niitä ei voi antaa paikallisille. Kaikesta on puutetta vaikka olisikin rahaa. Kun annan pienet saksat jollekin, se on suuri aarre hänelle, tai pojalle työkalun jolla saa korjata polkupyörää. Hänestä tulee äkisti kyläkunnan rikkain kaveri. Voin ostaa kymppillä viidet tongit ja hienot, ja teen viisi kaveria heti ystävikseni.

Meillä on etuoikeus muihin matkailijoihin verrattuna. Pääsemme maaseudulle jossa tapaamme seurakunnan ihmisiä. He tykkäävät meistä ja halaus ja suukko poskelle ei ole harvinaista. Odotamme matkaa mielenkiinnolla. Lento on yli kolme tuntia ja aikavyöhyke on sama. Ruoka on hyvää ja sitä on paljon mistä valita.

RAIMO SILEGREN

Pastoripari Sirkka ja Veikko Aro-Panula,

Sirkka ja Veikko Aro-Panula ovat olleet meillä täällä Sudbryn Siionissa viisi antoisaa vuotta. Lähtöjuhla oli 26. päivänä syyskuuta 2012. Pastori-lähetysaarnaja pariskunta on tehnyt pitkän päivätyön eri puolilla maailmaa. Elämäkatsomus ja kokemukset ovat sitä luokkaa. Usein tulee Afrikka vastaan tai Intia, Venäjä, Viro, jne., enkä usko että työ Jumalan työpöydällä katkeaa Kanadaan. Lapset ja lastenlapset ovat vierailleet Suomesta ja heihin kaikkiin olemme saaneet vähän tutustua. Ihana perhe, poika ja kolme tyttöä, kaikilla on myös perheet. Yksi tyttö on Afrikan mullassa. Uhria on maksettu. Olette olleet sydämeltännekin ihana pappi-pari. Kiitos kaikesta. Toivomme ja rukoilemme taivaan Isän siunausta kun palaatte takaisin Suomeen, rakkaittenne luo.

LOVE YOU, SINIKKA MARTIKKALA
SIION SEURAKUNNAN PUOLESTA

Aro-Panulat Suomeen

UUTISPALSTA

Lehdistötiedote 18.9.2012

Tasavallan presidentti nimitti 13.4.2012 Charles Murron Suomen suurlähettilääksi Kanadaan 1.9.2012 lukien. Suurlähettiläs Murto jätti torstaina 13.9.2012 valtuuskirjeensä Kanadan kenraalikuvernööri David Johnstonille Kanadan kenraalikuvernöörin virka-asunnossa järjestetyssä juhlallisessa seremoniassa.

Charles Murto valmistui valtiotieteiden maisteriksi Helsingin yliopistosta vuonna 1970. Harjoittelukauden jälkeen Suomen paperitehtaitten yhdistyksen palveluksessa (Finnpap) Murto aloitti diplomaattiuuransa ulkoasiainministeriön palveluksessa kesällä 1970. Hän on erittäin arvostettu diplomaatti, joka on yli neljäkymmenvuotisen uransa aikana palvellut ulkomailla useita kertoja. Hänen Kanadaa edeltävät suurlähettiläskautensa ovat sijoittuneet Australiaan (1991-1996), Espanjaan (2001-2005) ja Ranskaan (2005-2009). Lisäksi Murto on toiminut uransa alkupuolella Espanjassa (1972-1974), Belgiassa (1979-1983) ja Ranskassa (1987-1991), sekä avannut Suomen Indonesian suurlähetystön (1974-1976). Ulkoministeriössä Murto on toiminut muun muassa poliittisen osaston Itätoimiston päällikkönä 1985-1987 ja hallinnollisen osaston päällikkönä 1996-2001. Ennen Kanadaan saapumistaan Murron viimeisin tehtävä oli Kansallisen turvallisuusviranomaisen (NSA) päällikkönä toimiminen (2010-2012).

Suurlähettiläs Murrolla ja hänen vaimollaan Ritvalla on kolme aikuista lasta: kaksi tytärtä ja poika.

Lisätietoja ja haastattelupyynnöt:
Anni Stähle, lehdistö- ja kulttuurivirkamies
Embassy of Finland
55 Metcalfe Street, Suite 850
Ottawa ON K1P 6L5
Puh.: +1 613 288 2241
Sähköposti: anni.stahle@formin.fi

Press release, September 18, 2012

The President of the Republic of Finland appointed Mr. Charles Murto as Ambassador of Finland to Ottawa, Canada on April 13, 2012 with the posting starting on September 1, 2012. Ambassador Murto presented his credentials to Governor General David Johnston on September 13, 2012 in a ceremony at Rideau Hall.

Ambassador Murto received Master's degree in Political and Social Sciences from the University of Helsinki in 1970. After a traineeship at the Finnish Paper Mills Association, he started working with the Ministry for Foreign Affairs in the summer of 1970. Ambassador Murto is a highly esteemed diplomat, who has served abroad several times during his career spanning over four decades. Prior to Canada, he has served as Ambassador in Australia (1991-1996), Spain (2001-2005) and France (2005-2009) and has held diplomatic positions in Spain (1972-1974), Indonesia (1974-1976), Belgium (1979-1983) and France (1987-1991). At the Ministry for Foreign Affairs of Finland in Helsinki, Ambassador Murto has served as Director at the Directorate for Socialist Countries (1985-1987) and as Director General for Administrative Affairs (1996-2001), among other things. Before arriving to Ottawa, Ambassador Murto acted as Director of the National Security Authority in Helsinki (2010-2012).

Ambassador Murto is married to Ritva and they have three adult children: two daughters and a son.

For more information and requests for interview, please contact:
Anni Stähle, Head of Public Diplomacy
Embassy of Finland
55 Metcalfe Street, Suite 850
Ottawa ON K1P 6L5
Tel: +1 613 288 2241
Email: anni.stahle@formin.fi

VIISAUDEN SANOJA AJATUSPALSTA

*Odota sinulta sananpaikkaa
puhuttelevaa; kirjoita pieni
ajatus, opetus, runo, pakina...
ALOITAN, jatka sinä!*

Pyörivät pyörät eteenpäin
elämän ajotiellä.
Tie pitkä, joskus lohduton,
muttei loputon.
Mutkitellen, mäkeä ylös, toista alas.
kulkee kautta maisemien ohikiitävien.
Heijastuvat kasvot tuntemattomat
hiljaisten vesien peleistä.
Autiomaataival karuna
käy kohden iltaruskoa.

Etsii valon pisaroita.
Etsii uutta armoa.
Etsii elämän lankaa.
Etsii kättä Ikuisen Isän.
Etsii rakkautta, tukea pysyvää.

Vuoroin hitaammin,
vuoroin nopeammin -
jonossa pyörivät pyörät tiellä.
Ryömiä joku kiireettä matkaa
pitkin polkua pellonlaitaa.
Kivet kerätyt, sivuun siirretyt
eivät enää estele kulkijaa.

Määränpää jo hämmöttää!
Milloin kuuluu kutsuhuuto,
välähdys idästä länteen!?
Minun Herrani ja
Jumalani - Kointähti!
Johdata tieni perille,
nosta maasta murheiden,
kutsu juhliin taivaasiin.

Juhlavaunut kiitävät...
Kiitos, kun pääsin kyytiin.
Armoosi ja rakkauteesi turvaten
jaksoin kulkea perille asti.

PÄIVI SALOKARI

Hilma Esterin Mustamaa-
Seppälän Mietekokoelmasta?

~ Usko on ihmishengen pohja.
Henki ilman uskoa on
vain pohjaton meri. ~
-Sachris Tobelius-

Herra, kenen tykö menisin?
Sinulla on iankaikkisen elämän
sanat ja viisautta yllin kyllin
elämän tien kulkijalle!

**ODOTAN SINULTA VIISAUDEN
SANOJA!**

Lähetä ne: paivi@todistaja.com

Paivi Salokari

HETKIÄ ELÄMÄSTÄ

Ilo Herrassa on meidän väkevyytemme

*Kesällä meillä mummulassa oli ky-
läilemässä pieni neljä ja puolivuotias
Moona-tyttö. Meillä oli pieni
hernemaa ja Moona sanoi mene-
vänsä katsomaan olisiko herne-
maassa herneitä. Hetken päästä
tyttö tuli juosten riemua täynnä
ja jo kaukaa hän huusi: "Pappa,
pappa, herneillä on jo kuoret."
Se hetki oli minun keidashetkeni,
nimittäin sain hetken iloita ja kat-
sella täydellistä iloa. Tytön silmät
säteilivät kauniina ja kirkkaina, ei
voinut muuta kuin ihailen katsella
tytön riemua ja iloa. Tyttö oli iloi-
nen siitä, että herneitä on tulossa
kunhan vain jaksamme odottaa.*

Muutaman viikon päästä Moona tytön-
nen tuli uudestaan mummolaan ja tie-
tenkin hän meni heti katsomaan olisiko
herneet jo paisuneet. Tyttö tuli hetken
päästä pois hernemaalta. Mutta tällä
kertaa hän ei tullutkaan iloisena vaan
pikemminkin murheellisena. Tyttö ker-
toi, että niissä herneissä on matoja, ei
niitä voi syödä. Kun menin lähemmin
tutkimaan asiaa niin tosiaan, joka kol-
mas tai neljäs palko oli madon syömä.
Ehkä minun olisi pitänyt keuhalla ruis-
kuttaa jotakin torjunta-ainetta.

Näitten tapahtumien jälkeen tuo
Moonan hernemaa reissu alkoi puhua
minulle. Ajatuksiini nousi, että mihin
me aikuiset olemme kadottaneet tuon

aidon ilon. Hyvin harvoin näkee ihmi-
siä, jotka todella ovat aidosti iloisia. Me
kaikki muistamme lapsuusajan, kun
kävimme pyhäkoulua. Muistamme ne
iltarukoukset, joita pienenä rukoilim-
me. Mielestämme kaikki oli hyvin, ei
ollut murhetta joka olisi karkoittanut
ilon sydämeistämme. Kun vartuimme,
niin meille tuli toisenlaisia haasteita.
Muistat varmasti senkin ajan, kun Ju-
mala kutsui sinua elämäntielle. Otit
kutsun vastaan ja kuljit kappaleen mat-
kaa hänen seurassaan. Olit iloinen ja
onnellinen, elämä näytti hymyilevän si-
nulle. Hyvä ystävä, mitä kuuluu sinulle
tänä päivänä? Onko sinulla ilo ja rauha
sydämessä, vai tuntuuko siltä, että tuo
mato, jota myös sielunviholliseksi kut-
sutaan on jotenkin päässyt tunkeutu-
maan sinun sisimpääsi ja tuhonnut kai-
ken ilon ja sen rauhan, jonka joskus olet
saanut omistaa? Onko niin, että jäljel-
le on jäänyt vain pelkät madonsyömät
kuoret.

Hyvä ystävä, Jumala on nähnyt hy-
väksi, että sinä kuljet täällä maan pääl-
lä tämän lyhyen elämän ajan. Jeesus on
rakkaus, hän antaa ihmiselle kaikki hän-
nen syntinsä anteeksi, kun sitä häneltä
nöyrästi pyytää. Jeesuksen pyyntö on
sinulle tämä: "Anna sinä minulle synty-
si, Minä annan sinulle iankaikkisen elä-
män. Anna sinä minulle vihasi ja katke-
ruutesi, Minä annan sinulle rakkauteeni
ja iloni. Anna sinä minulle sairautesi,

Minä annan sinulle terveyteni. Anna
sinä minulle elämäsi, Minä annan si-
nulle oman elämäni."

ARI LINDHOLM, PÄLKÄNE.
ENTINEN KANADAN
SIIRTOLAISTYÖNTEKIJÄ

Kiire torveen puhalttaa

*Vartija huomautko päivän jo koittoa
näetkö aamupurppuran punaa,
tuota vuorten ja kukkulain loistoa
tulenkaltaista auringon kujaa.
Nyt kiire on torveen jo puhalttaa
tämän nousevan päivän merkki,
yö pimeä kohta ohitse on
tullut Yljän on toivottu hetki.
Vielä uniko uuvuttaa odottajan
ei kuule kun airuet soittaa,
on tullut nyt Ylkä noutamaan
ylösnousemusaamu jo koittaa.
En uskonut että näin ihanaa
tää hetki voi todella olla,
en tajunnut; kannatti odottaa
koen riemulla valtavalla..
Vain silmänräpäys - salama löi
koen ylimaallisen riemun sykkeen,
kun ääristä ääriin säkenöi,
koottu hetkessä uskovat yhteen.
Mikä hämmästys ilo ja ihastus
näen rakkaani samassa kaikki
rinta-rinnan käy ylösnousemus,
haudat tyhjinä jääneet auki.
Joutsenlaulunsa kuoro tää virittää
sen avaruus äänissä kertaa,
ylösnousseet Ylkäänsä ylistää
sille laululle löydy ei vertaa..*

*Oletko mukana kysyn vain
sä kuuletko vartijan soiton?
Laulatko joutsenlauluain
huomaatko aamun jo koiton?
Tule mukaan-aikaa vain hetkinen
on ratkaisu aamussa tehdä,
ethän todella halua sittenkään
tänne itkien jäljelle jäädä?*

Sinikka Lukkarinen

SUREMATON SURU

OSA 6: SURU ERI TILANTEISSA

Tässä artikkeli-sarjassa tarkastellaan suruprosessia. Kuinka kulkea surevan rinnalla pimeään laakson poikki? Kuinka kantaa toinen toistemme taakkoja, lisäämättä niitä?

Nykymaailmassa surevien vanhuksen määrä on suurempi kuin koskaan ennen. Prosentuaalisesti, kolme neljästä naisesta on leski.

Vaikka suruprosessi on samankaltainen kuin muissakin menetyksissä, vanhuudessa tapahtuvalla puolison menetyksellä on myös omia erityispiirteitä. Riippuvaisuuden tunne on yksi näistä. Usein puolison menetyksen yhteydessä pariskunta on ollut vuosikymmeniä naimisissa ja he ovat kasvaneet riippuvaisiksi toinen toisistaan. On vaikeaa yhtäkkiä olla yksin ja huolehtia asioista, joista ei koskaan ennen ole joutunut huolehtimaan. Iän myötä joutuu myös kokemaan muita menetyksiä, ystävien kuolemia, muiden perheenjäsenten kuolemia, terveyden menetystä, monia muutoksia. Tämä kaikki vaikuttaa myös puolison kuolemaan liittyvään suruprosessiin. Yksinäisyyden tunne voi olla massiivista. Tutkimukset kuitenkin osoittavat, että kuolleisuusriski kasvaa vanhuksella, jonka on pakko muuttaa kodista pois puolison kuoleman jälkeen. Tällöin kaikki vanha ja turvallinen on menetetty kerralla. Muistelu on tärkeää ja siihen surevaa tulisi tukea. Elämän kertaaminen voi olla äärimmäisen terapeutista, erityisesti, jos se

auttaa läpityöskentelemään menneisyydessä esiintyneitä vaikeita tunteita ja keskenjääneitä psyykkisiä tilanteita. Muistelu ylläpitää myös identiteettiä. Vaikka läheinen on menetetty, mielikuva ja muisto hänestä voi olla elävä. Menneisyyttä voi myös uudelleen työstää.

"Kaikki minä voin Hänessä, joka minua vahvistaa" (Fil. 4:13). Joka aamu voimme kääntyä Jumalan puoleen ja pyytää häneltä energiaa tätä päivää varten. Suruprosessiin on suostuttava ja se vie aikaa, eikä prosessin aikana voi välttää kipua. Joskus suru on massiivista, joskus pitkäkestoista... Silti muista, että suru on elimistön normaali reaktio menetystä vastaan! Estät paranemisen jos et salli surua! Surematon suru on elämän jarru. Emotionaalinen kipu voi viedä meidät toivottomuuteen tai Jumalan läheisyyteen. Se on valinta!

Monet surututkijat jakavat suruprosessin erilaisiin vaiheisiin. Jotkut listaavat neljä erillistä vaihetta, toiset yhdeksän, ja jotkut jopa kaksitoista toinen toistaan seuraavaa vaihetta (esim. shokki, suru ja viha, kieltäminen, sopeutuminen). Kaikenlaisten 'vaiheiden' esittely voi muodostua ongelmalliseksi, mikäli sekä surija, että surijan läheinen ottavat ne liian kirjaimellisesti. Surija saattaa jopa turhaan syyllistyä huomattessaan, että hänen suruprosessinsa ei olekaan 'standardimallin' mukainen. Meidän on hyvä muistaa, että aivan niin kuin olemme jokainen ainutlaatuisia, myös jokaisen ihmisen surutyö on yksilöllinen.

Kaikki meistä eivät käy läpi tai edes tarvitse kaikkia suruprosessiin yleisesti liitettäviä vaiheita ja ne voidaan myös käydä läpi eri järjestyksessä.

Terapeutina itse miellän surun eri vaiheet aktiiviseksi surutyön prosessiksi, jossa surija käy läpi tunteitaan ja ajatuksiaan, ja jossa myös ulkopuolinen maailma, läheiset ja auttajat, voivat auttaa ja ottaa huomioon prosessin yksilöllisyyden. Olen huomannut, että yleensä surutyönprosessissa on erilaisia vaiheita, mutta ne tapahtuvat kerroksittain tai spiraalinomaisesti, eivät siis lineaarisessa järjestyksessä. Välillä liikutaan yhdessä kerroksessa, jossain kerroksessa käydään uudestaan ja tämä auttaa uuden oven avaamista seuraavassa kerrok-

sessä. Suruprosessi on luonteva prosessi. Esimerkiksi, et voi käsitellä menetykseen liittyvän tunteen vaikutusta ennen kuin olet todella tajunnut ja todennut, että menetys on tapahtunut. Surutyö on sekä emotionaalinen, että kognitiivinen prosessi, joka sisältää ajatusten uudelleen järjestämistä liittyen menetettyyn omaiseen, menetykskokemukseen ja muuttuneeseen maailmaan, jossa sureva nyt elää. Aivan niin kuin fyysinen haava voi joskus jäädä vain puolittain parantuneeksi arven sisällä, samoin voi joskus käydä myös suruhaavoille. ...jatkuu ensi osassa, jossa tarkastellaan suruprosessin eri vaiheita ...

HEIDI AHONEN MCKENDRICK

Uusi ☐ Jatkan ☐ Lahja ☐

Todistaja

Tilaushinnat

Kanadan vuosikerta	\$35.00
USA	\$40.00
Muut maat	\$45.00 Euroina 40

(Ilmestyy 10 kertaa vuodessa)

Liitä mukaan sekki tai money order nimellä

Mission Press Society

1920 ARGYLE DRIVE
VANCOUVER B.C. V5P 2A8
E-MAIL: editor@todistaja.com

Katso, milloin tilauksesi päättyy.

Se näkyy osoitelapussa.

Jos siinä on esim. merkintä 101(12-12), tilaus päättyy numeroon 12 eli Joulukuun 2012.

Todistaja

1920 ARGYLE DRIVE
VANCOUVER B.C. V5P 2A8
E-MAIL: editor@todistaja.com

Tervehdys sinulle ystävä,

Sinun lahjoituksesi auttaa meitä jatkamaan Todistaja Lehtien levittämistä ympäri maailmaa. Mission Press Society toimii lahjoitusten turvin. Todistaja Lehti pyrkii painetun sanan avulla auttamaan ihmisiä saamaan kosketuksen elävään Jumalaan. Kiitos sinulle!

Nimi _____

Osoite _____

Puh. _____

Haluaisin lahjoittaa Todistajalle:

☐ \$50.00

☐ \$100.00

☐ \$250.00

☐ \$500.00

☐ Toinen Summa \$ _____

Voit osoittaa lahjasi nimellä

Mission Press Society.

Lahjoitukset ovat virallisesti

verovähennykseksi kelpaavia Kanadassa

Perhepalsta

Timanttihäitään viettivät

**Arvo ja Meimi Lahti
16.8.2012**

**Kanadassa,
Campbell Riverillä, BC**

todistaja - lehden myyjäiset

**Kotikirkolla 1920 Argyle Dr.
Lauantaina, Marraskuu 24. klo 11.00 - 2.00**

- Leivonnaisia, piirakoita ja laatikoita
- Ullan kukka asetelmia
- Finntrade (Meili Heiskanen) koruja ym.
- Joulukortteja

Kahvitarjoilu klo 10.00

Tervetuloa tekemään löytöjä!

Reino Partanen
1269 Forestwood Dr.
Mississauga, ON L5C 1J2
Puh. 905-896-0418
sirpar@rogers.com

Anna Annala
53 Shamrock Ave.
South Porcupine ON
P0N 1H0
705.235.9523
aviisi2000@yahoo.ca

Seija Sippola
9827 Palishall Rd. SW
Calgary, AB T2V 3T4
Puh. .281.7082
ssippola@shaw.ca

Pentti ja Airi Virtanen
109-920 Saskatoon Road
Kelowna BC
V1X 7P8
250.868.8309

May Adair
58 Mill Ranch Rd.
Naselle, WA 98638
Puh. 306.484.3401
madair@wwest.net

Marja-Liisa Raatikainen
214 Carl Ave,
Thunder Bay, ON
P7B 4Z7
mlraatikainen@gmail.com

Sinikka Martikkala
5110 Tilton Lake Rd.
Sudbury, ON P3G 1P2
Puh. 705.522.2394
s_r_martikkala@yahoo.ca

Liisa Liedes
163 River St. #1
Fitchburg, MA 01420-3025 USA
Puh. 978.343.9659

Eila Hyvarinen
9774 S. Midway Rd.
Dafer MI 49715 USA
Puh. 906.248.6610

Sinikka Lukkarinen
P.O. Box 103,
Broadview, SK S0G 0K0
Puh. 306.696.2253

Airi Tomminen
317-900 Tolmie Ave.
Victoria, BC V8X 3W6
Puh. 250.381.2418
tomminen@shaw.ca

Antti Rahko
c/o Finnish Church
1510 High Ridge Rd.
Florida, USA 33461
Puh. 561.254.8590

Paavo Wiitala
1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8
Puh. 604.734.5972
wiitala@shaw.ca

Reijo Metsälä
Velhontie 2 G 58
48350 Kotka
Finland, Europe
0445552506

Lahjoitukset ovat tervetulleita!

Royal-pankin asiakkailta on mahdollisuus käyttää suoraa tilillepanoa, mikäli sinulla on online-yhteys pankkiin. Ota yhteyttä toimistoon, jos olet kiinnostunut.

Donations are Welcome!

For Royal Bank customers who do on-line banking, it is possible to use the direct deposit option. Contact us if you are interested.
editor@todistaja.com
604.321.0555

Sudbury, Ontario

SIION

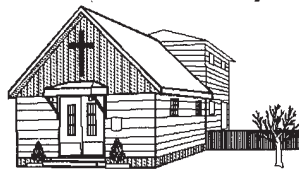
SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church
Pastorit: Finnish: **Sam Tuokkola** 705 522-2164
English: **Markus Rukkila** 705 920 9818
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 E-mail: siion@vianet.ca
Web sivu. http://siion.blogspot.com
Su • **Aamukokous** klo 10.00
• **English Service** klo 12.00
To • **Sana ja rukous** klo 19.00
Radio-ohjelmat: Sudbury La. klo 8.30 - 95.5FM.
Su. klo 7.30 - 98.9 FM. Timmins Su. klo 7.30 - 104.1FM.
Puhelinsana (705) 522-5540

TERVETULOA WELCOME

South Porcupine, Ontario

South Porcupinen Saalem-seurakunta

Finnish Pentecostal Church
199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Anna Annala
Puh/Fax (705) 235-5025
aviisi2000@yahoo.ca

Su • klo 7:30 Radiolähetys Chapleau 95.9 FM, Hearst 92.9 FM, Kapuskasing 83.7 FM, Sudbury 98.9 FM, Timmins 104.1 FM
Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti
Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal church
891 peoples rd,
Sault Ste Marie, ON, P6C3W1

Puh & Fax: 705-2538383 Sähköposti: finnchurch@gmail.com
Pastori Veli-Matti Suoperä 705-5423945 www.finnishchurch.com

Sunnuntaisin

Klo 10:00 am

English Worship service

Nursery & Kids church

Klo 11:30 am

Aamukokous

Keskiviikkoisin

Klo 7pm Sana & Rukous

Torstaisin

Klo 7pm Times of refreshing

Puhelinhartaus numerosta 705-253-2427

Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: "Menkäämme Herran huoneeseen".

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evankelista **Liisa Liedes**
163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. 978-343-9659
Rukouskokoukset kodeissa.
Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Lake Worth, Florida

KOTIKIRKKO

All Nations Church

1510 High Ridge Rd, Lake Worth FL 33461, USA

Pastori **Petri Kosonen**

(561) 252-5355

Perhepastori **Esa Ontermä**

(863) 414-0936

Puh/fax kirkolle: (561) 533-5716

Juhani Waarna (561) 319-4333

Puhelinsana 24 h: (561) 585-1110 Sähköposti:
info@kotikirkko.us Internet-kotisivu: www.kotikirkko.us

Su klo 10:00 am

English Worship Service

klo 6:00 pm

Iltakirkko

Ke klo 7:00 pm

Prayer Meeting

klo 7:00 pm

Youth

To klo 7:00 pm

Sanan ja rukouksen ilta

Su klo 9:00 am

Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset"

asemalta WPBR 1340AM

Toronto, Ontario

Saalem

bayview
family church

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356

Pastori **Paavo Korpela** Puh. (647) 784-0854
Pastor **Darren Godfrey** Tel. (416) 733-0854
Internet-kotisivu. www.saalem.org

Su * Bayview Family church service 9:30
Aamukokous suomenkielinen 11:00
Ti * Päivärukoushetki 11:00
To * Sana ja Rukous 19:30
Pe * Nuorisoiita / Youth meeting 19:30
Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

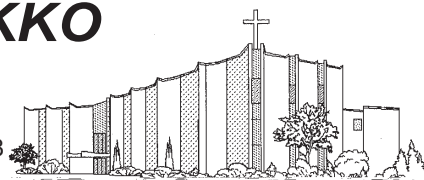
Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta

Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8
Puh. 604 325-5414

Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori **Riku Tuppurainen 604.620.6108**
Jarno Karjanlahti 604 431-7400

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu klo 10:00
Sun • English Service & Sunday School 11:15 am
To • Rukousta ja Raamattua klo 11:00
Fri • Youth meeting 7:30 pm
Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418
Joka toinen keskiviikko klo 13 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E. Calgary, Alberta T2A 5S2
403-248-9907 e-mail: heinikainen@shaw.ca
Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö **Sinikka Lukkarinen** Puh. (306) 696-2253
Box 103, Broadview SK. S0G 0K0

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1

Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587

e-mail: saalem@shaw.ca • Puhelinhartaus: (807) 767-7875

Pastori **Pekka Perho** (807) 472-5660
Nuorisopastori **Rob Freeman** (807) 707-0985

Su • klo 10:00 Aamukokous
Sunday • 11:45 Family Celebration & Kids Church
Ti • klo 11:00 Päivärukoushetki
Ke • klo 19:00 Sana & rukous
To • klo 13:00 Eläkeläiset joka toinen viikko
Thursday 7:00 pm ABLAZE Worship, word & ministry
Friday • 8:00 pm Highway Youth
Radiolähetys Su • klo 5:45 asemalla 91.5FM ja klo 7.00
asemalla 103.5/104.5FM • Internet-kotisivu: www.saalem.com

Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Muutoksen tuulia Thunder Bayssä

Syyskuun ensimmäisestä päivästä alkaen Thunder Bayn Saalem seurakunnalla on ollut uusi johtava pastori. Pastori Pekka Perho äänestettiin tehtävään lähes 100% äänillä elokuun 19. päivänä pidetyssä johtavan pastorin äänestyksessä.

Pastori Marko ja Eliisa Selkoma ovat palvelleet Saalem seurakuntaa yli kaksitoista vuotta. Nyt Marko siirtyy palvelemaan maailmanlaajuisen evankelistan tehtävissä kiertäen kampanjoissa eri puolilla maailmaa ja Suomessa. Selkomaiden on tarkoitus muuttaa Suomeen kesällä 2013.

Pekka ja Neea Perho muuttivat Suomesta Thunder Bayhin kuusi vuotta sitten. Pekka aloitti nuorisopastorina ja viimeiset pari vuotta hän on toiminut seurakunnan toisen työntekijän tehtävissä. Jo noin puolitoista vuotta Pekka on kantanut päävastuun seurakunnan englanninkielisestä julistustyöstä ja johtamisesta. Jumala on siunannut työn ja kymmeniä ensikerotalaisia on tullut uskoon pelkästään jo tämän vuoden puolella pidetyissä Family Celebration jumalanpalveluksissa. Pekalla ja Neealla on vuoden vanha Linnea tytär. MJS

Pekka, Neea ja Linnea Perho

John Pajala ja Pekka Perho

Missiomaailma ja Avainmedia aloittivat yhteistyön

Seitsemäs päivä elokuuta 2012, allekirjoitettiin Keravalla Avainmedian ja Missiomaailman (Nokia Missio ry) välinen yhteistyösopimus. Sopimuksen allekirjoitusta edelsi keväästä asti käydyt neuvottelut. Allekirjoittajina toimivat Avainmedian toiminnanjohtaja Niilo Närhi ja Missiomaailman toiminnanjohtaja Markus Korhonen.

Yhdistykset sitoutuivat ohjaamaan resurssejaan erityisesti Suomessa järjestettäviin suuriin kokouskampanjoihin. Näissä kampanjoissa vierailee useita kansainvälisesti tunnettuja julistajia ja muusikoita.

Missiomaailman työyhteyteen siirtyvä evankelista Marko Selkoma panostaa tästä syksystä lähtien Suomessa ja eri puolilla maailmaa toteutettaviin suurkokouksiin. Missiomaailma ja Avainmedia ovat yhdessä paikallisten seurakuntien kanssa järjestelyvastuussa Suomen tapahtumissa, mutta myös osa kansainvälisistä kampanjoista toteutetaan yhdessä.

Marko Selkoma aloittaa myös oman TV-ohjelman, joka tulee näkymään ainakin helluntailiikkeen UskoTV-kanavalla. Yhdistykset panostavat yhdessä mediatoimintojen kehittämiseen.

Ensimmäinen yhteinen satsaus on tunnetun brasilialaisen ylistysjohtajan Ana Paulan Suomen vierailu marraskuussa.

www.missiomaailma.fi

www.avainmedia.org

All photo's Tim Pajala

Selkomaan perhe: Saara, Elisa, Oskari, Wiljami ja Marko